

Vidar Solberg
Solberg Gård, Råde

1580 RYGGE

Returadresse:

Holy Riders MC-club
v/Bent Risøy
Christian Bjellands gate 6 leil 14
4026 STAVANGER

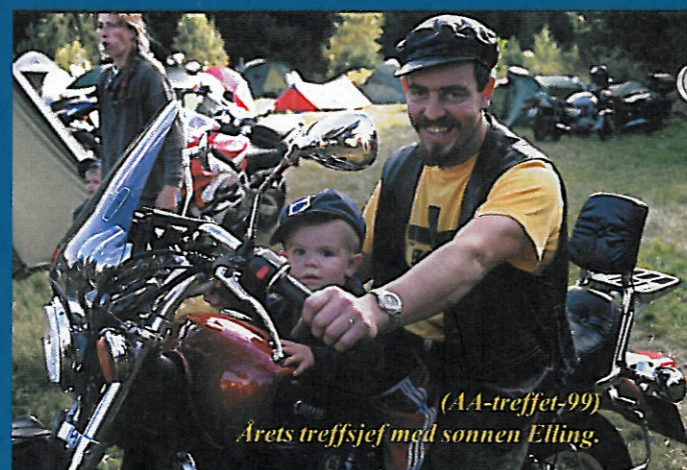
Ettersendes ikke ved varig adresseendring.
Returneres avsender med ny adresse.

B-blad

Velkommen til Aust-Agder-treffet 18.-20. august!

Familie fra Moss.
(AA-treffet-99)

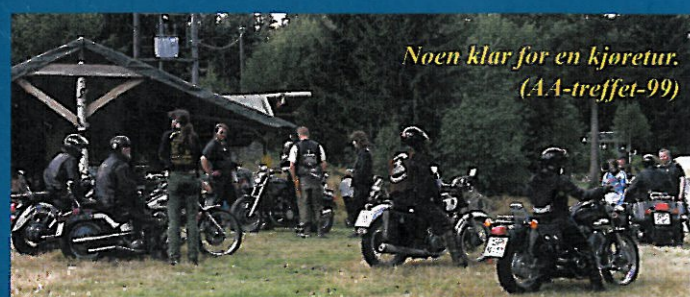

(AA-treffet-99)
Årets treffsjef med sønnen Elling.

Sted:
Valborgland gård, ca. 18 km nord-vest for Grimstad
i Aust-Agder. Skiltet fra E18 ved Grimstad. Rv 404
mot Herefoss.

Treffsjef:
Erling Myre, tlf: 37 16 96 38 eller 906 16 215.

God sommer!

Noen klar for en kjøretur.
(AA-treffet-99)

Spesialnummer - til alle MC-klubber i Norge!

P o w e r

Vitnesbyrd... s.7

Pilegrimstreffet... s.4

Kalenderen 2000... s.8

Holy Riders Kids... s.14

MC-tur Norge - Sør Afrika... s.11

Etter 6 måneder og 15 dager i utlendighet på 2 hjul, kom han endelig hjem. Birger Høisæt (58) dro fra Tori i Stokke den 2. november forrige år med kurs mot Afrika. Utover det visste ingen av oss riktig hvor han skulle, eller hvor lenge han ville bli borte. Vi i Vestfold-avdelinga syntes det begynte å bli lenge allerede tidlig på nyåret, men vi mistenkte at han hadde satt kursen mot Sør-Afrika og MC-treffet der etter påske. Det stemte!

Øverst til venstre: Velkommen heim! En god velkomstklem fra eldstesønnen. Til høyre: En glad og svært fornøyd globetrotter. Både føreren og sykkelen var uforskamma velholdt da de kom i land!

Birger har kommet hjem!

Se reisereportasje side 11-12-13!

Tekst & foto: Rune Enstad

For å gjøre overgangen lettere; Marte Kari med brunmaling og bastskjørt!

Vi har fulgt ham med spenning både på internett og via telefon og tekstmeldinger. «Har du hørt noe fra Birger?» har vært et stadig omkved i vår avdeling dette året.

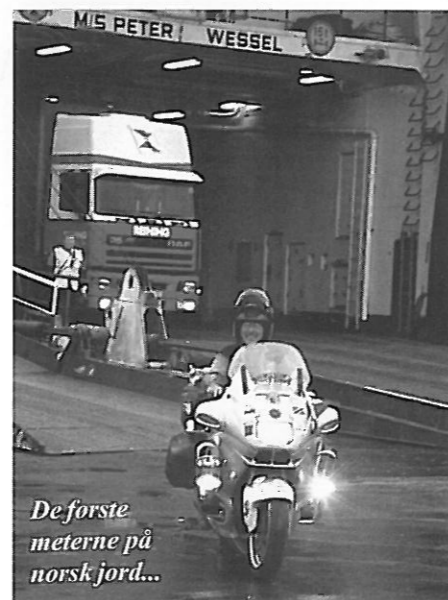
Via sønnen Pål, fikk vi endelig beskjed om at Birger skulle komme hjem på selveste 17. mai kl. 18.00, med Petter Wessel, på brygga i Larvik. Uten at han fikk vite noe, fikk vi samla en gjeng til å møte ham der. Intetanende kom han kjørende i land og lurte fælt på hvilken gjeng det var som stod langs gjerdet ved landgangen. Der var sønner og døtre, svigersønner og svigerdøtre, barnebarn, barns svigerforeldre og en gjeng fra Holy Riders Vestfold! For å gjøre overgangen fra Afrika til Norge litt mindre brutal, hadde Marte Kari for anledningen farga ansiktet mørkt og stilte i bastskjørt!

«Velkommen heim, bestefar!» stod det på plakaten til en liten hjerteknuser av et barnebarn. Dette ble nesten i meste laget for Birger. Han var ikke forberedt på dette i det hele tatt. «Jæ hadde bare venta Pål og Bjørn, jæ...» Dette ble sterkt og rørende for oss alle og ingen fikk særlig grep om å si noe fornuftig sann med en gang, annet enn å ønske villmannen hjertelig velkommen hjem fra en uforglemmelig Afrika-tur. Uforglemmelig for Birger, men også for oss som har bedt og fulgt med,

og vært litt bekymret de gangene det har vært en stund siden sist noen hørte noe fra ham.

Nå er han i hver fall hjemme for en stund og han har et sterkt vitnesbyrd om Guds trofasthet, Jesu nærvær og beskyttelse og en fornyet tro på underets Gud.

VELKOMMEN HJEM, BIRGER!

De første meterne på norsk jord...

Tro!

Hvordan er det mulig å tro på noe man ikke kan se fysisk? - Eller å bygge livet sitt på å tro en person som er usynlig? For mange er nok det ganske ubegripelig. Og det er i grunnen forståelig - menneskelig sett.

I Romerbrevet 10,17 står det: «Så kommer da troen av forkynnelsen som en hører, og forkynnelsen som en hører, kommer ved Kristi ord.»

Jeg selv mange ganger lurt på hva det er som gjør at jeg kan tro. Hver gang ender jeg med den samme konklusjonen; at troen på Jesus rett og slett er det største underet som har skjedd i mitt liv, og at Jesus alene kan ta æren for det.

Selv om jeg har trodd på Jesus hele mitt liv, har jeg aldri sett ham fysisk. Jeg kan heller ikke holde ham fram fysisk for andre som et bevis på det jeg tror. Mange ganger skulle en kanskje ønske at nettopp det gikk an. Det er lett å tenke at da ville langt flere komme til tro, samtidig at bekjennelsen av det man tror og bygger livet sitt på ville føles mindre ubekvem.

At det hele dreier seg om en mann som for 2000 år siden stod fram som verdens frelser, som ble korsfestet, men som skal ha oppstått fra de døde og lever fortsatt i dag - usynlig - er jo bare sprøtt. Det synes også jeg, men allikevel tror jeg. Ja,

ikke bare *tror* jeg, men jeg *vet* at Jesus lever!

Det er Jesus selv som skaper troen i oss gjennom sitt ord. Men det er avgjørende at du selv ønsker det, for Jesus vil ikke tvinge noen til å tro. Det fine er at du kan be Jesus direkte om hjelp til å tro. For når du gjør det av et oppriktig hjerte, da hører han din bønn og han vil svare! Han har selv sagt: «Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det lukkes opp for dere.» (Lukas 11,9) Legg merke til ordet «skal».

Jeg kan love at det er spennende å bli kjent med Jesus. Likevel er det å være en kristen ikke noen dans på roser. Å følge Jesus betyr samtidig å fornekte seg selv, og det kan av og til oppleves tøft. Jeg ønsker ikke å lure noen til å bli kristne ved å love «gull og grønne skoger» her på jord. Men om du velger å bli kjent med Jesus, kan jeg love at du vil få en fred og glede i hjertet som ingenting her på jord kan gi deg.

I Johannes 3,16-17 står det: «For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv. For Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham.» Dette gjorde Gud for deg!

Ta sjansen da vel! Du risikerer jo ikke noe verre enn at du ikke får svar. Men jeg er helt sikker på at du får svar, dersom du oppriktig ønsker det. For Jesus har lovet at hver den som påkaller

Presidentens hjerte

hans navn, *skal* bli frelst.

Uansett hva du velger ønsker jeg deg en riktig god sommer og Guds rike velsignelse.

Lyser fred over minnet av Olav Hjellset som gikk hjem til Jesus etter en ulykke 16. juni på vei til Pilegrimstreffet. Tankene mine går til familie og dere i avd. Trøndelag. Vi står med dere i bønn.

Ole Kristian Kjenes

Foto: Oddbjørn Aamodt

INNHOOLD:

s. 2 Birger har kommet hjem!
s. 3 Presidentens hjerte
s. 4 Pilegrimstreffet 2000
s. 6 Sentralstyret informerer
s. 7 Mitt vitnesbyrd
s. 7 Fotokonkurranse
s. 8 Kalenderen 2000
s. 10 Til minne om Olav Hjellset
s. 11 Birgers reisebrev: Fra Norge til Sør-Afrika!
s. 14 Holy Riders Kids
s. 14 Sverdhugget: Englevakt
s. 15 Tennpluggen: Er du våken?
s. 16 Jubileustreff i Sør-Afrika «Come experience Jesus the Light of the World in darkest Africa»

s. 18 Hvor er HR? / Kaffeteltet...
s. 19 Prydz mimrer fra tur-opplevelse
s. 19 Årets gavefond: MC til evangelist i Paraguay
s. 20 Har du sjekket hjertet?
s. 22 Novelle: Korset
s. 23 Sinclairs spalte: Vær forberedt
s. 23 Annes redaksjonshjørne

Forside:

Alf Ivar Johansen (HR Lofoten) kjørte fra Lofoten til årets Pilegrimstreff i Seljord, Telemark. (Foto: Anne Skaiå)

Bakside:

PR Aust-Agder-treffet! (Foto, stort bilde: Birger Karlsson) (Foto, innfelt: Anne Skaiå)

Utgivelsesplan 2000

Power:	Frist:	Ut:
Nr. 4/00:	14. aug.	Sept.
Nr. 5/00:	8. okt.	Nov.
Nr. 6/00:	20. nov.	Des.

Annonsepriser (svart/hvitt)

1/1 side: kr 1.500,-
1/2 side: kr 800,-
1/4 side: kr 450,-
1/8 side: kr 200,-

10% rabatt på annonser ferdig oppsatt.

Kontakt: Jan Ivar Aasrum (adr/tlf.liste s. 6)

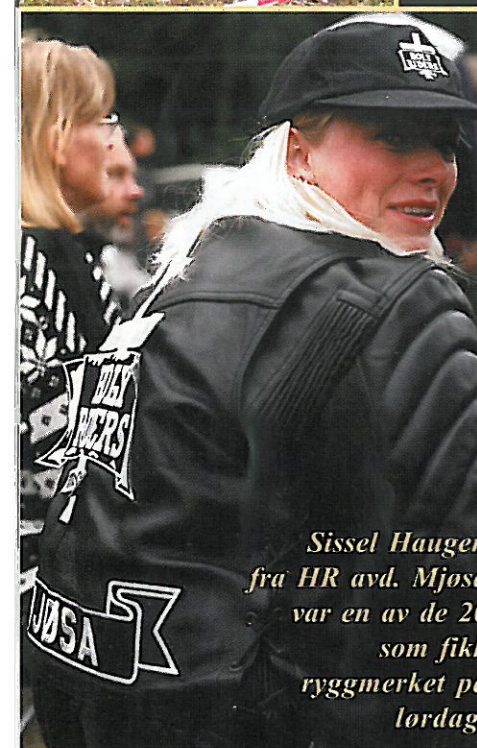

Treffets tater, pastor Paul Sinclair, på sin Bandit 1200 under trefflekene.

Vinnerlaget i taurekking ble HR avd. Vestfold!

Pilegrimstreffet 2000:

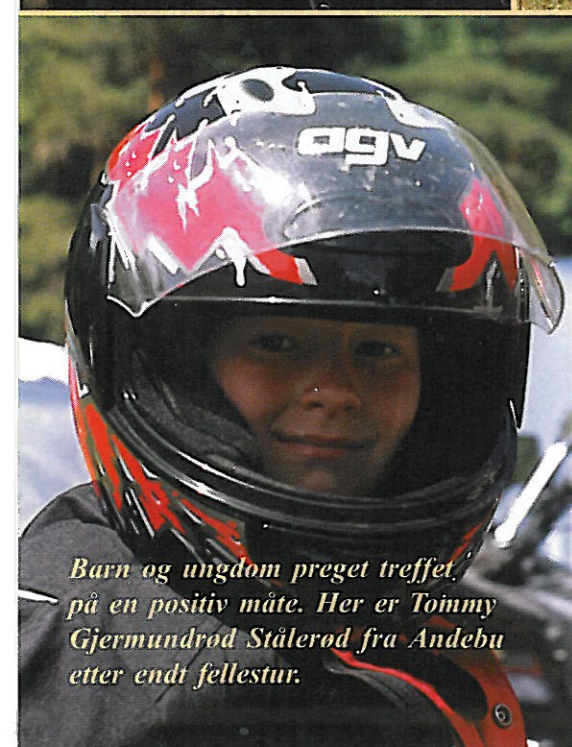
Ant. deltakere: 600
Ant. motorsykler: 300, Lett MC: 5, Moped: 5
Ant. klubber: 20, Ant. HR-avd: 18, Ant. utenlandske deltakere: 25
Lengst kjørt: Paul Sinclair (ca. 2000 km)
Størst klubb: Repent MC

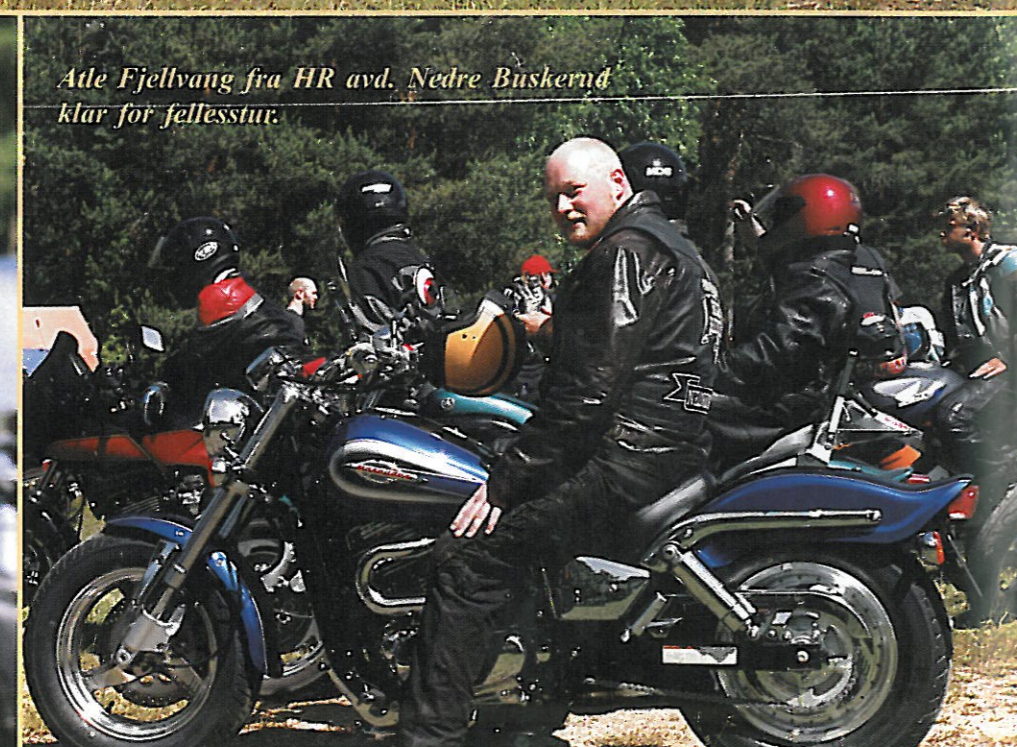
Sissel Haugen fra HR avd. Mjøsa var en av de 20 som fikk ryggmerket på lørdag.

Harley Davidson-sykler tilhørende Tribe of Judah MM, Repent MC og Pilgrims MC.

Barn og ungdom preget treffet på en positiv måte. Her er Tommy Gjermundrød Stålerød fra Andebu etter endt fellestur.

Atle Fjellvang fra HR avd. Nedre Buskerud klar for fellesstur.

Joda, det ble et ekte treff i år også, det 19. i rekken. Det var med alt sammen; felles- turen, de evinnelige trefflekene, musikken til egg og bacon-frokosten, nattranglingen og gjensynet med gamle kjente. Når det er treffsesong skal nytt og gammelt turutstyr fram fra loft og kjeller. Med fartstid som speider går det greit å finne telt, liggeunderlag, kjelesett, primus og sovepose. (Var det ikke bedre plass i soveposene i gamle dager?) Så var det å se over hva hu' mor hadde pakket og redusere dette til en tredel.

Tekst & foto: Jan Ivar Aasrum

Fredag seg det inn folk i en jevn strøm og ga seg ikke før 300 motorsykler og over 600 personer hadde kommet. Teltet ble slått opp på samme sted som i fjor og året før

men jeg trodde de benyttet en senere helg.) Løsningen ligger i en spennende og utfordrende utvikling i Holy Riders. Stadig flere etablerer seg med familie og tar med seg kone og avkom på treff. Neste år må det bli egen barnehageavdeling etter alle de store mager som var å se. Er det flere enn Monica Prydz i

ble denne ære til del. Vitnesbyrdene fra denne samlingen er alltid sterk kost. På ulike måter har mennesker møtt Jesus som sin frelser og veileder i livet.

Gjennom sine andakter formidlet den skotske pastoren Paul Sinclair hvordan Gud hadde bygget opp hans menighet i en av

Glede, tro, håp, kjærlighet og sorg

der og året før der. Vaffeljernet kom fram og gjensynsgleden var stor blant folk som ikke hadde sett hverandre siden klubbkvelden forrige mandag.

Det blir liksom ikke fart i et treff før klokka blir 10 på kvelden. Da starter musikken, samlinger starter og leirbål og primuser blir tent i de tusen hjem (Les: avdelinger). Det skal prates med gamle kjente og nye vennskap blir etablert. Trivselen og latteren merkes. Her merkes vel kanskje den største forskjell på Pilegrimstreffet og andre treff. Det er svært lite rusing både med og uten motorsykel i løpet av natta. Svært mange har kommet og gitt uttrykk for at de setter pris på akkurat dette.

Biltreff?

Forundringen var stor da jeg lørdag morgen stakk hodet ut av teltet og stanget hodet rett i forskjermen på en stor Chevrolet stasjonsvogn. (AmCar-klubben har også treff på denne plassen på østsidan av Seljordvannet,

Vestfold-avdelingen som har syn for at barna og den stadig økende andelen av ungdom trenger sitt eget opplegg?)

Mopeder

De kom både på mopeder og lette motorsykler og de er kommet for å bli. Noen kommer med foreldre eller søsken, andre har blitt invitert gjennom sin menighet. Skien frikirke er bevisst på denne satsingen og hadde med seg to av årets konfirmanter.

Holy Riders MC har en overvekt av medlemmer som kjører «Tupperware-sykler», men den imponerende oppstillingen av mer eller mindre originale Harley Davidson-sykler tilhørende Tribe of Judah MM, Repent MC og Pilgrims MC hadde en strøm av beundrere hele helgen.

Sorg og glede

For mange er lørdag formiddag treffets høydepunkt. Da er det nemlig tid for ryggmerkeutdeling. I år var det 20 medlemmer som

Londons mest kriminelle områder. Gjennom lovsang fikk Jan Honningdal og Kristin Fossum formidle et sterkt møte med vår Gud. Som kristne har vi et håp og en nåde som ingen kan klare seg uten.

Dette håpet var det også som bar og styrket da budskapet kom om at en av medlemmene i HR Trøndelag hadde omkommet på vei til treffet. Dette er noe som fungerer i praksis. Fellesskap, omsorg og håp sto sin prøve. I sorgen ble det åpnet opp til et Liv etter livet.

Takk

En stor takk til avdeling Telemark for et utmerket gjennomført treff. En takk også til Jon Inge Hanger for en minneverdig fellestur (bortsett fra grusveien... anm.red.) med avgangen til «Victoria» i Telemarkskanalen som høydepunkt.

Da er det bare å forberede seg til neste års jubileumstreff.

- Hvordan opplevde du årets treff? -

Kjell Arne «Kjella» Gilje: «Jeg har alltid gode minner fra Pilegrimstreffet da jeg ble frelst der for fire år siden. På tross av ulike ryggmerker opplever jeg det samme hvert år; vi har en strekt kjærlighet til hverandre. Det er positivt og kjempekoselig å være her. Det er heller ikke så slitsomt som andre treff når en kan slappe av uten all den fylla.»

Robert Rønning: «Dette er mitt første Pilegrimstreff, men så absolutt ikke det siste. Alt har fungert greit. Neste år skal jeg få med kona og ungene. Jeg har vært medlem i Outlaws før, dette er en stor overgang. Jeg har fått mye åndelig og det har gitt meg mye inspirasjon siden jeg reiser rundt som sanger. Det har vært godt å oppleve et treff med mange kristne og oppleve hvordan dette preget treffet. Vi har også fått tid til å planlegge samarbeid på tvers av klubbene.»

Oddmund Solheim: «Det har vært godt å treffe igjen mange kjente. Det har vært et godt fellesskap og gode taler. Det ble et meget spesielt treff siden en av våre medlemmer fra Trøndelag omkom på vei ned til treffet. Vi opplevde en meget god omsorg fra mange venner da vi kom ned på lørdag.»

Ev.: Kjell Arne «Kjella» Gilje, Repent MC Kristiansand, HD 1200. Robert Rønning, Pilgrims MC, HD 1200. Og Oddmund Solheim, HR Trøndelag, Yamaha FJ 1200.

Vikar for redaktør f.o.m. 1/7-00

Jan Ivar Aasrum
Fossekalvn. 16, 3243 KODAL
Tlf: 33 44 14 23 / 95 92 88 40
33 43 90 00 (arb.) Fax: 33 43 90 15
E-mail: jivaas@online.no

Webmaster Svein Frette
E-mail: sfrette@online.no
HRs offisielle web-adresse inntil videre:
<http://home.c2i.net/holyriders/>

Medlemskontor v/Bent Risøy
Tlf: 906 85 272

E-mail: berisoey@online.no
Adresseendringer sendes til Bent!
Adr: Christian Bjellandsgt. 6, leil. 14
4026 STAVANGER
(Oppgi medlemsnummer!)

Klubbadresse
Holy Riders MC-Club
Postboks 205
3901 PORSGRUNN
Klubbtelefon
Prez Ole Kristian Kjenes
mob: 924 67 257
Vizepresident Nils Rune Kind
mob: 930 94 701

POSTBANK
HR klubbkonto:
0807.57.01560
(Adr: HR, PB 205, 3901 Porsgrunn)
Gavekonto ang. HR-ansatt:
6501.05.79281
(v/Jon Tønnessen, Opplandsvn. 158 A,
4877 Grimstad. Tlf: 37 09 10 90)
Holy Riders kaffetelt-konto:
3000.10.40053
(v/S. Sandmark, Kalbakken 21, leil. 3103,
0953 Oslo. Tlf: 22 16 67 51 / 98 67 68 24)

Organisasjonsnummer
979 446 802

Trykk
Bjørvand & Skarpodde AS

Holy Riders, stiftet i 1981, er en kristen mc-klubb med rundt 550 medlemmer fordelt på 18 avdelinger i Norge og 1 i Tyskland. Holy Riders er tverrkirkelig. Klubben er åpen for alle, uansett alder, kjønn eller tilhørighet, men for å bære vårt ryggmerke gjelder dog visse betingelser. Holy Riders' målsetting er å spre evangeliet om Jesus til alle i mc-miljøet. Vi tror vi når best ut ved å være mc-folk.

Sentralstyret informerer

v/John Gunnar Kogstad Tlf 37 09 11 62 E-mail: jgk@uglandbygg.no

Først av alt vil vi bruke denne spalten til å be dere som er avdelingsledere i Holy Riders MC-club til å gi denne informasjonen videre til deres medlemmer på førstkomende klubbmøte. Vi får av og til inntrykk av at den informasjonen som står her ikke alltid leses.

Vikar for ansatt

Jan Ivar Aasrum fra Vestfold er ansatt som vikar for Anne som skal ha morspermisjon. Jan Ivar begynner 1. juli i 50%-stilling i ett år som redaktør i Power. Vi ønsker ham velkommen i jobben, og Anne lykke til i «ny rolle». Det var tre gode søkere til stillingen.

til... Her er det bare ideene som setter begrensninger, så kom med dem!

Lederseminar 1.-3. sept.

Høstens lederseminar blir helga 1.-3. september på Sørlandet. I fjor høst la vi opp til at det ikke er bare avdelingsledere som er velkomne her, men mange andre vil også ha nytte av det som helga inneholder. Vi legger opp til flere seminarer parallelt på lørdagen. Eget lederseminar, ett bønneseminar og kanskje et som har med evangelisering/kaffeteltarbeidet å gjøre. Vi ønsker at helga skal være til inspirasjon for medlemmene, og at seminarene blir tatt opp på kasset, slik at enda flere kan få nytte av dem. Mer info blir sendt ut til avdelingslederen din seinere når alt er i boks.

Årsmøtet 2001

Allerede nå må vi minne om at dersom avdelinger eller medlemmer har forslag til endring av statutter, må disse sendes sentralstyret (v/sek. John Gunnar Kogstad, Nordås 12, 4885 GRIMSTAD) innen den 31.august.

Årstema

Her er det mye å be for! Årstema for HR er: «**Bønn - et redskap til forandring!**» Dette håper vi kan skje i praksis. Her er det ihvertfall noe vi kan lære av CMA i Sør-Afrika. De tok bønne skikkelig på alvor, og folk blir frelst! Sørg får å ha bønne-dekning når dere går ut. Bønne-nettverket er der, bruk bønnetelefonen (957 89 474, åpen 24 timer i døgnet)! Marianne & co kan vitne om mange bønnesvar. Vi må ta på oss Guds fulle rustning. Hvordan gjør vi det? Jo, svaret finner vi i Efeserne 6,18: «**Gjør dette i bønn...**» Les hele kapitlet fra Ef 6,10 og utover. Gud velsigne dere i tjenesten!

HR MC - 20 år i 2001

Vi har begynt å planlegge 20-årsjubileet vårt til neste år. Vi ønsker en hovedmarkering på Pilegrimstreffet i uke 24 fra torsdag 14.-17.juni 2001, som vil sette sitt preg på treffet noe utover det vi er vant

Web-master Frette opplyser:

Oppdatering om HR's web-adresse

Som mange har oppdaget fungerer ikke internettadressen vår <http://www.holyriders.org/> som ønsket.

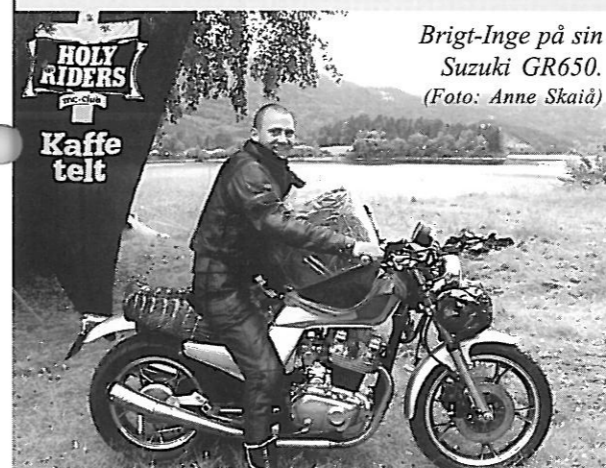
Intill videre vil nå HR's web-adresse på internett være:

<http://home.c2i.net/holyriders/>

Mitt vitnesbyrd...

Goddag folkens! Mitt navn er Brigt-Inge Bøhn, og jeg er med i Holy Riders West-avdelingen for tiden. Jeg er opprinnelig født og oppvokst i Kamerun i Afrika. Da jeg var 14 måtte vi dra tilbake til Norge på grunn av at mor mi reagerte allergisk på klimaet. Og da vi kom hjem begynte egentlig den tøffe tiden for meg. Jeg ble mye mobbet, og passet liksom ikke inn noe sted. Det andre året i Norge begynte jeg å komme litt på plass. Jeg startet med proffsykling, og gjorde det veldig bra. Dette resulterte i at jeg fikk ganske god kontakt med en del folk. Etter 3 år var jeg uheldig og ødela begge knærne, noe som resulterte i at jeg mistet alle sponsoravtalene og måtte til slutt gi opp syklingen. Heldigvis kom en kamerat fra skolen

Brigt-Inge på sin Suzuki GR650.
(Foto: Anne Skaiå)

og tok meg med på en treffkveld i Ytre Østfold-avdelingen, og det gikk ikke lang tid før jeg visste at dette var plassen for meg. Etter at skolen var ferdig flyttet jeg tilbake til Sandnes, og der ble jeg med i Sydvest-avdelingen. Jeg hadde en god del problemer med min egen tro, og var ikke

helt sikker på om jeg virkelig var en kristen. På en MC-tur til Sirdalen var jeg uheldig og falt. Jeg måtte ta flere operasjoner og fikk tilslutt beskjed om at jeg ikke fikk lov til å jobbe praktisk mer. Etter ulykken hadde jeg mye tid til å tenke, og jeg innså etterhvert at egentlig så hadde jeg satt Gud på 2. plass. Det var andre ting jeg var mye mer opptatt av enn ham. Jeg fikk mye forbønn etter ulykken, og jeg merket at det var noe som skjedde. Jeg er nå kommet så langt at jeg er ferdig med det andre året på ingeniørutdannelsen, men hvordan jeg har klart dette skjønner jeg ikke. Jeg har hatt smerter hele tiden, men likevel føles det nesten som om noen går foran og legger ting til rette for meg. Først var jeg sint på Gud, og ville legge ham på hylla og gi ham skylda for alt som gikk galt. Men nå innser jeg at jeg ikke klarte å bære på alt selv lenger, og fikk hjelp i bønn. Samtidig ble jeg velsignet med å få nye kamerater. Men det viktigste for meg var at jeg fikk et helt annet forhold til Gud. Han ga meg ikke opp. Isteden ga han meg styrke, håp og glede, og han viste meg alt det jeg hadde rundt meg som var godt. Jeg vil bare si at den Gud vi har elsker oss så høyt, at selv om vi til tider kan bli sinte og oppgitte og skjelle ham ut, så åpner han sine hender og tar oss opp på sitt fang igjen. Jeg vil ønske alle en fin sesong, og måtte vi ikke glemme hvem som er med oss. Ikke legg ham på hylla, bruk hans navn i bønner og la ham bruke oss som lys. La oss bli enige i hans navn, og gå ut som en samlet gjeng, der alle innvendige feider og uoverensstemmelser er avsluttet. Må Gud være med dere alle, og takk for all hjelp.

Brigt-Inge Bøhn

Power inviterer til fotokonkurranse

Power inviterer herved til fotokonkurranse!

Prøv deg da vel!!!

Motivet må ha noe med MC å gjøre. Bildene må være papirkopier og ha følgende info på baksiden:

- * Fotografens navn, adresse og HR-avdeling.
- * Tid og sted for motivet.
- * Navn på evt. personer (Navngitt fra venstre.)

Tidsfrist for innsendelse er 15. oktober 2000!

Bildene sendes til:
POWER
v/Jan Ivar Aasrum
Fossekalveien 16
3243 KODAL

Premiene er opptil 5 gavekort fra AmC Motorsykkeldeler og Utstyr AS.

Alle innsendte bilder kan bli benyttet i senere utgaver av Power uten vederlag. (Takk!)

(Bildene returneres ikke.)

- Kalenderen 2000 -

Hurtiglisten over norske treff 2000 er hentet fra NMCUs treffkalender.

5.-11. juli
 *Feriетreff Norsk Sidevognklubb, Kragerø i Telemark
 7.-9. juli
 *Korgen Treffet, Korgen i Nordland
 *Kvinnheradtreffet, Kvinnherad i Hordaland
 *Roros Treffet, Galåen i Sør-Trøndelag
 *Storfjordtreffet, Storfjord i Troms
 *Sørlandstreffet 2000, Kvinesdal i Vest-Agder
 *Torghatt Treffet, Brønnøysund i Nordland
 14.-16. juli
 *MOJ-meeting, i Hartola nær Lahti, (arr: Gospel Riders Finland)
 *Fabunatreffet, Storbjørnvatten i Nordland
 *Inderøy-treffet, Inderøy i Nord-Trøndelag
 *Polartreffet, Alta i Finnmark

*Sognetreffet, Årdal i Sogn og Fjordane
 21.-23. juli
 *Chenewer Treffet, Skjåk i Oppland
 *Lofoten MCTreff, Gravdal i Nordland
 *Nordkaptreffet, Honningsvåg i Finnmark
 *Ymse Treffet, Rennebu i Sør-Trøndelag
 28.-30. juli
 *Int. Venture-treff, Brøttum i Hedmark
 *Lindenes Treffet, Lindenes i Vest-Agder
 *Pitbull Rally 2000, Lyngen i Troms
 *Run To The Arctic Fun, Storfjord i Troms
 4.-6. august
 *Arctic Circle Treffet, Elvmøthei i Nordland
 *BMW Treffet, Gjøvik i Oppland
 *Kragerø Treffet, Kragerø i Telemark
 *Land Riders Treff, Hov i Land i Oppland
 *Oljetreffet, Fyresdal i Telemark
 *Steinkjer Treffet, Steinkjer i Nord-Trøndelag

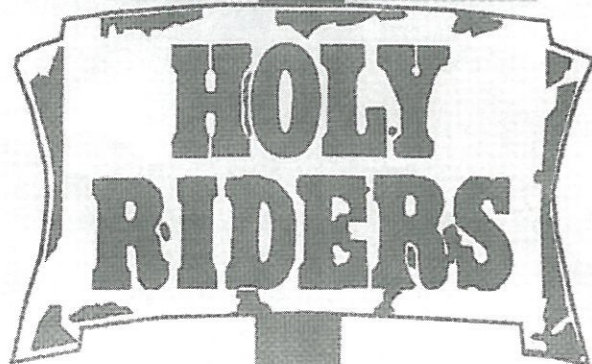
*EMC Rally!
 4.-6. august
 Kårsögården v/Stockholm.

11.-13. august
 *MC-treff/party, Bühlenhausen i Sør-Tyskland (arr: HR MC Germany)
 *Fauske Treffet, Nordfjord i Nordland
 *Fjordtreffet, Bremanger i Sogn og Fjordane
 *Fødding Treffet, Eide i Møre og Romsdal
 *H-DOCNs Late Summer Run, Isfjorden i Møre og Romsdal
 *Jubileumstreff GWCN, Sandmoen i Sør-Trøndelag
 *Tønsberg Treffet, Tønsberg i Vestfold
 *Yamaha Sommertur, Hamresanden i Vest-Agder
 17.-20. august
 *Bukkerittet, Randsverk i Oppland
 18.-20. august
 *Araber Rally 2000, Haugesund i Rogaland
 *Aust-Agder-treffet, Grimstad (se baksiden!)
 *Vestalp 2000, Ørsta i Møre og Romsdal
 19. august
 *Farrisvannet Rundt, Larvik i Vestfold
 25.-27. august
 *Gull Treff, Gulen i Sogn og Fjordane
 *Saltdalstreffet, Rognan i Nordland
 *Troll-Rally, Fyresdal i Telemark
 1.-3. september
 *Busktreffet, Nordkisa i Akershus
 *Italiensk Treff, Lillesand i Aust-Agder
 *Moldvarptreffet, Molde i Møre og Romsdal
 *Sykkylvs-Treffet, Sykkylven i Møre og Romsdal
 3. september
 *MC-gudstjeneste, Ski i Akershus
 8.-10. september
 *Baillundtreffet, Frei i Møre og Romsdal
 *Hemotreffet, Åmli i Aust-Agder
 15.-17. september
 *Shiny Brass Treff 2000, Isefjærleieren i Aust-Agder
 *Sidevognstreffet m/årsmøte, Hemsedal i Buskerud
 29. september - 1. oktober
 *Touring Treffet, Roppestad i Vestfold
 30. september - 1. oktober
 *Ski MC-Klubbs Oktoberfest, Ski i Akershus
 7. oktober
 *NMCUs Årsmøte 2000, Stjørdal i Nord-Trøndelag
 7.-8. oktober
 *H-DOCNs Final Run, Kjerkesvågen i Sør-Trøndelag

HOLY RIDERS MC GERMANY

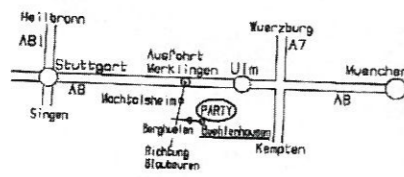
TURN OR BURN PARTY

MC

11.- 13. August
 The 13. at 10.30 am.
 Biker-Service in
 Bühlenhausen

YOU'LL SEE THE DESCRIPTION OF WAY BY EXIT MERKLINGEN

Den beste bagasjeløsning til MC!

SKILL DEG UT FRA MENGDEN!

Bagster Seat-bag. Festes enkelt og elegant under salen. Leveres til de fleste modeller!

TOPP KVALITET - GUNSTIG PRIS!
 Førres av ledende MC-forhandlere. Ring/fax for brosjyre og prislister. Finnes til 2000-modellene, på lager!
 Fargematchet og målsydd til din motorsykel. Velg mellom 12 tankvesker med volum fra 15-40 ltr.! Leveres til sport-, touring- og customsyklar.

Salttrekk til Honda, Yamaha, Suzuki og Kawasaki.

Importør: MOTOTEMA

Boks 2238
 4669 Kristiansand S
 Tlf: 38 10 40 00
 Fax: 38 02 44 04

Ermax

KÅPEGLASS
 i en rekke farger, fasonger og størrelser.

INNERBAKSKJERMER

sete- og innerlokk til de aller fleste sykler.

MOTOTEMA

www.mototema.no e-mail:mototema@online.no

Dronningensgate 87
 Boks 2238, 4669 KR.SAND S
 Tlf: 38 10 40 00
 Fax: 38 02 44 04

Til minne om Olav Hjellset

Olav Hjellset omkom i ei motorsykkellulukke sør for Geilo fredag 16. juni 2000, 30 år gamal. Ulukka skjedde i ein sving opp mot Skurdalsåsen, og han døde ein time seinare av indre skader etter samanstøyten med autovernet. Sjølv ikkje det best mogelege redningsarbeidet kunne redde han ifrå å gå bort. Olav var med i Holy Riders avd. Trøndelag på veg til Pilegrimstreffet i Seljord.

Olav hadde budd på fleire stader i landet, men hadde det meste av oppveksten sin på prestegarden i Oppdal i Sør-Trøndelag. Olav kom til Trondheim i samband med studiar, og arbeidde der som sivilingeniør i VA-teknikk i firmaet Asplan Viak. Alle stader han budde hadde han ein stor vennekrets, engasjert som han var i arbeid, studentlag, kor, motorsykkelmiljø og annan sosial- og kristen samanheng.

Olav hadde så mange gode sider, og spara aldri av seg sjølv for å hjelpe andre. Han stilte alltid opp, både når han vart spurt om det, og når han skjønna at andre trong det. Han brydde seg verkeleg om korleis andre hadde det, og tok ofte kontakt med personar han viste trong støtte. Olav skjønna lett kven det var som trong hjelp. Olav hjalp ikkje berre til for at han skulle tekkast andre, men han ønska verkeleg å hjelpe til. Ein oppofrande person var du. Du var ærleg i det du sa, og ein kunne spørje deg om alt, og få eit svar ein kunne stole på var det du meinte.

Det var så greitt å forhalde seg til deg, då du sa ifrå om du meinte noko var galt.

Det er også godt å vite at alle som kjente Olav visste at han var slik.

Du fann deg til rette i avd. Trøndelag, og me veit at du hadde mange av dine næraste vener der. Du stilte opp også der for dei som trong hjelp, og gledde deg der over dei personane du var glad i.

Olav har vore med i Power, både synleg og usynleg. Alltid stilte han opp om det var fotografering, testar, skriving eller anna som skulle gjerast. Han kom med innspel til reportasjane, og reportasjen om MC-gudstenesten i Trondheim som kjem på trykk etterkvart, har Olav vore med på å utforme.

Me kunne alltid stole på at Olav køyrde gjennomtenkt, trygt og med gode marginar. Me visste at han ikkje lot deg rive med av andre, og dersom han meinte at det var rett, vinka han andre forbi.

Det er derfor så uforståleg at det var du som skulle gå frå oss på denne måten.

Olav er heime hjå Jesus no. Der har han det godt. Det er likevel vanskeleg å fatte at han ikkje skulle få leve lenger blant oss. Det er så mykje me skulle ha gjort saman, snakka om og gledd oss til i lag. Me vil alltid hugse deg som den snille og greie guten du var.

Me takkar deg for alt det du gav av deg sjølv, for at andre skulle få det bra.

Holy Riders avd. Trøndelag

Birgers reisebrev: Fra Norge til Sør-Afrika!

28. november - Er vel framme i Aswan i Egypt. Herfra går ferden med båt til Wadi Halfa i Sudan. Da begynner den virkelige turen - reisen gjennom Afrika på godt og vondt. Var innom en skredder og fikk sydd et trekk til BMWen mot sand og støv når han er parkert. Han ble skikkelig fornøyd! Dessuten er jeg også fornøyd, for når noen forsøker å ta av trekket går alarmen. En natt gikk alarmen 7 ganger. Nå etter nesten 9000 km starter altså den virkelige reisen.

Til venstre: Birger på sin BMW R1100RT 97-mod.

Reiserute

- 2/11: Norge
- 3/11: Danmark
- 4/11: Tyskland
- 5/11: Tsjekkia
- 6/11: Østerrike
- 6/11: Ungarn
- 7/11: Bosnia
- 8/11: Bulgaria
- 9/11: Tyrkia
- 12/11: Syria
- 14/11: Jordan
- 19/11: Israel
- 21/11: Egypt
- 30/11: Sudan
- 10/12: Etiopia
- 29/1: Kenya
- 14/2: Uganda
- 24/2: Tanzania
- 6/3: Malawi
- 14/3: Mosambik
- 16/3: Zimbabwe
- 30/3: Zambia
- 8/4: Sør-Afrika
- 13/4: Botswana
- 17/4: Sør-Afrika
- 27/4-1/5: CMA Rally
- 1/5: Lesotho
- 1/5: Sør-Afrika
- Fra Cape Town m/fly til Frankfurt.
- 17/5: Norge

Husker du igjen Birger fra spesialnummeret av Power i fjor? Vel, 17. mai kom han hjem fra nok en opplevelsrik MC-tur, denne gang til Sør-Afrika. Han startet fra Norge 2. november 1999. Les her utdrag fra hans reisebrev.

6. desember - Fra Wadi Halfa er det ingen vei over Den Nubiske ørken i Sudan. Bare 4WD kan ta seg over her, men en gang i uka er det togforbindelse og den brukte jeg. Etter 25 timer var jeg framme i Atbarah (med sandstøv overalt). Her fikk jeg beskjed om at godsvogna med sykkelen hadde sporet av i løpet av natta og var etterlatt i ørkenen, men de regnet med å få den inn neste dag. Det ble en spennende venting og neste dag var vogna der.

Sykkelen hadde veltet, men skadene var små takket være de solide veltebøylene. Kjøreturen til Khartoum gikk greit. Må ta det med ro noen dager da jeg har fått bihulebetennelse. Fikk resept på antibiotika av en lege jeg traff på en nettkafe. Nyttar ikke å kjøre i over 35 grader med feber.

27. desember - Fra Al Qadarif i Sudan til Gonder i Etiopia er det bare 400 km, men turen tok meg 4 dager. Her var det 100 km jordvei med dype hjulspor og bare framkommelig i tørketida. Ingen bruer. Måtte vasse først for å finne de grunneste stedene. Rydde vekk steiner, bære over bagasjen og la det stå til i rullesteinene. Måtte overende noen ganger. 35 til 40 grader og 2 vannflasker ristet i stykker. Måtte rasjonere på vannet og fikk te i noen stråhytter. Grensepasseringen gikk greit. Ble eskortert av sudanske soldater fram til de etiopiske. En merkelig følelse. Alle var hjelpsomme unntatt da jeg ba om te eller kokt vann. Det kunne de ikke hjelpe meg med, da det var Ramadan. Måtte ty til brunt elvevann som jeg tilsatte klortabletter. Da jeg endelig kom til en landsby i Etiopia hadde de Pepsi. Den smakt godt. Ellers levde jeg på nødproviant og injera (en gummiaktig pannekake med sterkt krydret saus). Området har ingen strøm eller telefon. Veiene er for det meste brukt av store sau og kvegflokker og noen ridende på esler. Følte meg ganske aleine og hjelpeløs. Det ble mange bønner og takk til HAN som hjalp meg. Kom til Addis Abeba sent på julaften og fant fram til den norske skolen hvor jeg ble bedt på julemiddag hos de norske lærerne Kristine og Randi.

14. januar 2000 - Godt nytt år! Er fortsatt i Etiopia. Det er et spesielt land det er vanskelig å forlate, derfor en rapport til herifra. Addis er verdens høystliggende hovedstad (2400 m.o.h.) og har 4-5 mill

innbyggere. Fra 5 grader om natten til 25 om dagen. Prisene her er meget lave sett med norske øyne. Nyttårsaften feiret jeg sammen med Aster Aweke, Maxi Priest og 4000 andre på Sheraton Addis. Det ble en meget minnerik natt sammen med feststemte mennesker fra hele verden. I morgen er jeg invitert i etiopisk bryllup. Brudens far har kjøpt inn 5 okser til mat for 2000 gjester. Det blir nok en artig opplevelse. Favorittmaten her er rått kjøtt som blir skåret rett fra okseskrotten. (Den er slaktet først.) Håper noe blir stekt. Kjøring i Etiopia er en egen historie. Trafikken i Addis er tett og de kjører som om de var på en roadracingbane; ser bare framover. Når de ser meg ser de ikke framover heller, da skal de gjerne prate med meg gjennom bilvinduet i full fart. Jeg kan ikke skrive dette reisebrevet uten å nevne noe av alt det vonde jeg ser. En kveld tok jeg med meg en lommelykt inn i mørke smug og overalt lå det mennesker og sov. Det gjør sterkt inntrykk når du ser barn ligge tett sammen for å holde varmen under noen skitne filler og pappesker. Det er kaldt i Addis om natta. Mange av barna er merket av aids og misbruk.

**«Hvorfor kjøre på høyre side når venstre er ledig!!!»
- Sudansk valgspørsmål (tror jeg).**

7. februar - Er framme i Kenya. Turen fra Etiopia til Kenya ble en opplevelse gjennom frodige akasieskoger til brennende varm steinørken. En del dyreliv var det også, som elefanter, aper, hyener, antiloper i alle fasonger, strutser og fugler i alle slags farger. Områdene er befolket av bushmenn og det fargerike Meru-folket, med og uten klær. Det er 1500 km uten strøm og annen infrastruktur, så her har jeg opplevd det virkelige Afrika.

forts. neste side!

(6. februar 2000)

Landsby utenfor Nairobi i Kenya.

(forts. fra forrige side)

Fra Moyale, på grensen til Kenya, til Isiolo er det 450 km. Her fulgte jeg en konvoy med lastebiler. 3 soldater var med i lastebilene. Da veien var svært dårlig tok turen 4 lange og støvete dager. Den siste dagen stod plutselig 12 bevæpnede banditter i veien og forsøkte å stoppe oss. Vi kjørte sakte fram mot dem som om vi ville stoppe. Heldigvis satt det en soldat i den første lastebilen. Han skjøt over hodene på dem og de forsvant inn i bushen. Så var det full gass og vi var forbi.

Israel, England, Sverige og jeg fra Norge. Fullmånen gjør Lake Naivasha sølvglinsende. Noen meter fra oss gresser en flodhest-familie. De kommer opp av vannet om natten. Oppe i akasiene har colobusapene med ungene tett inntil kroppen gått til ro. Det er fredfullt rundt oss og tiden står stille. Dempet samtale. Den afrikanske natten betar oss alle....

1. mars - Er nå kommet til Dar-es-Salaam i Tanzania. Prøver å starte kjøringa tidlig og være ferdig med

dagsetappen ved etto-tida. Utover dagen blir asfalten gloheit og dekkene så varme at en ikke kan holde på

dem. Duell Norge AS sponset meg med Metzlerdekk og de har vært suverene. På sand og grus kjører jeg med minimalt med luft og på asfalt litt over max.

18. mars - Er nå i Harare i Zimbabwe. Turen gjennom resten av Tanzania, Malawi, Mosambik og hit har gått fint. Jeg traff bl.a. danske Tina og Michael Bust, MC Kilden-medlemmer, som hadde vært på Pilegrims-treffet sist sommer. De hadde fått syklene sine (2 x Yamaha 350) sendt til Kenya, kjørt en lang rundtur og var nå i ferd med å sende syklene hjem fra Malawi på grunn av tekniske problemer. Fra det sydlige Tanzania, gjennom Malawi og hit har det vært en enestående stor naturopplevelse. Så grønt og

frodig og fine varierte landskaper. Etter 120 km dårlig grusvei fikk jeg nydelig asfalt på indre vei i Malawi. Flotte oversiktlige svinger, jeg måtte bare gi jernet og fryde meg. Det ligger jo ingen med radar i buskene her nede! Har også sett mange dyr. Et sted kom en elefantmor med en liten unge over veien. Flott motiv, tenkte jeg, kjørte forbi og stoppet i veikanten. Mens jeg tok opp kameraet fra tankveska fikk jeg høre tram-ping bak meg. Der kom dama i full fart mot meg. Ville vel forsvare ungen. Da jeg fikk lagt inn førstegiret var hun bare 5 meter fra meg. Synd for henne, hun kommer ikke med i fotoalbumet. Å komme til Harare er et kultursjokk, etter så lang tid i bush og slum er det en merkelig følelse å komme til en moderne storby med brede gater og flotte butikker. At de ikke har diesel og bensin kommer visstnok av valutamangel. Jeg hadde med 25 liter ekstra fra Malawi og regner med at jeg skal klare meg fram til Zambia.

1. april - Er fortsatt i Zimbabwe. Fra Harare kjørte jeg til Kariba, en fin dagstur på 400 km, gjennom frodig landskap og store afrikanske farmer. Fra Kariba tok jeg en 24 timers båttur på Lake Kariba til Mlibizi. En fin avveksling. Sov under åpen himmel. Deretter en dags kjøring hit til Victoria Falls. Turister kommer hit fra hele verden for å oppleve den enorme fossen som er 1,6 km bred og har et fall på 100 meter. Det går en turiststi langs fossen og den er et syn. En blir gjennomvåt av vassrøyken som kan sees på

80 kilo-meters avstand. Nedenfor fossen Zambezi River renner mellom strykene og et populært sted for rafting. Jeg ble med på en heldags raftingtur. Stor opplevelse å forsere strykene i en gummibåt med 8 personer. Over Zambezi River går det en bro som binder Zimbabwe sammen med Zambia. Fra broen kan de som vil ha seg et adrenalinkikk - hoppe ut i strikk, 111 meter ned mot strykene. Gikk noen dager og så på de modige, og bestemte meg så for å hoppe. Det var en fantastisk følelse å ligge og sveve, mens fossen kom nærmere og nærmere inntil strikken strammet til og kastet meg 50 meter opp igjen. Etter endel jo-jo-svev ble jeg hekta fast med ei line og heist opp på brua igjen.

20. april - Er nå framme i Sør-Afrika og bor på Pretoria Backpackers. Den første motorsyklisten jeg traff her var Jan fra CMA (Christian Motorcyclists Association). Han inviterte meg hjem til sin Anita og jeg hadde to nydelige dager sammen med dem. Så dro jeg videre til Botswana, opp til Maun. Her i Pretoria har BMW et flott verksted. Sykkelen hadde behov for å få skiftet olje, filter, plugg og justert ventiler samt nytt speil og en ny sylindertopp. Denne hadde jeg slått

hull i og hadde tettet med aralditt. Mens jeg stod og skrudde på ei ny lampe kom en CMA-brøder på maken sykkel. Vi fikk en fin prat om

olje, clutch og Herren, før han forsvant inn i sjappa. Da han kom ut igjen fortalte han at han hadde bedt verkstedet sette på nye Metzlerdekk for meg da han synes de var for slitt. Det var de jo etter 24.000 km. Godt med fine brødre og en god Gud. Som om ikke det var nok, så kom importøren «tilfeldigvis» innom og spanderte ny sylindertopp. (Og den var dyr!) Og verkstedet gjorde arbeidet gratis! Hva skal en si til slutt? Det er Sør-Afrika med mennesker så varme og vennlige at jeg blir helt stum. BMWen har nå gått over 100.000 km uten noen som helst tekniske problemer. CMA har sponset meg med gratis treff, CMA Rally. Apropos sponing, så har jeg hatt en del spørsmål om hvem som sponser meg, og svaret har blitt: *My sponsor is Jesus, and myself. He takes care of me and my bike, I pay the petrol!!!*

5. mai - På CMA-treffet ble jeg godt mottatt og spesielt hyggelig var det å møte de norske. Jeg ble premiert for lengst kjørte distanse. Jeg sender varme tanker til mine nye venner i CMA som gjorde treffet til en stor opplevelse for meg. Fra Bethlehem kjørte jeg til Lesotho, et fjelland med bare fargede innbyggere. Tilbake i Sør-Afrika kjørte jeg videre ut mot kysten til East London og Det

Indiske hav. Derfra The Garden Route hit til Mossel Bay. Siste etappe går til Cape Town hvor jeg skal ordne med forsendelsen av sykkelen og meg selv hjem til Norge.

Så er det hele over, eller er det ikke det? Selve turen er nok over, men reisen vil sitte i meg i lang tid framover. Nesten for mange inntrykk for en gammel Stokke-bonde, men ung til sinns. Det har vært en tur jeg skulle ønske alle ville få oppleve en gang i livet. Det gjør noe med en som menneske dette enorme afrikanske kontinent. Som et mirakel har alt gått bra, både med meg og med sykkelen. Jeg er meget ydmyk ovenfor denne turen. Det gjenstår bare å takke alle som har fulgt meg på web-siden min. Takk for all forbønn og gode ønsker. Takk til Herren som har tatt vare på meg på denne lange reisen, 28.000 km gjennom 24 land. Takk til min sønn Pål som har tatt seg av alle de praktiske tingene hjemme på farmen... Og takk for at du som leser dette ville sitte på og være med meg på reisen...

Beste hilsen Birger

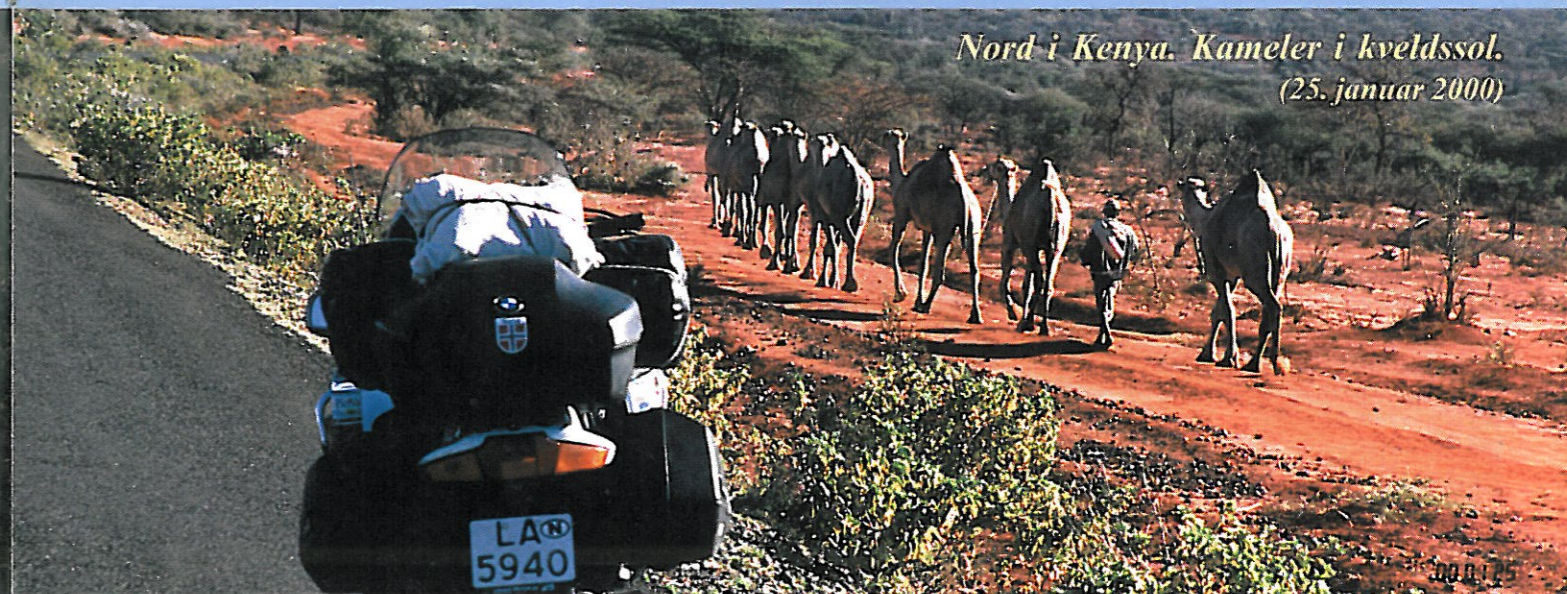
Ønsker du en prat om å reise til Afrika, så ring Birger på tlf. 33 33 91 78 eller send en e-mail: hoisaet@online.no Se web-side: <http://home.sol.no/~hoisaet>

«For å kunne kjenne gleden ved å ha nådd målet, må du glede deg over veien dit!»

(8. desember 1999)

Hovedveien fra Sudan til Etiopia.

Ingen broer, bare gjennom elver. Godt det ikke var regntid.

Nord i Kenya. Kameler i kveldssol.
(25. januar 2000)

HOLY RIDERS

KIDS

Hei!

Nå prøver vi på alvor å få til en barneside i *Power*. Jeg vet at det er mange barn som har sett etter den. Det som er så flott er at det er plass til både voksne og barn i Holy Riders. Ja, faktisk til hele familien. Synes du det er gøy å være med å kjøre motorsyssel? Er du med på klubbmøtene eller på treff? Send et bilde av deg selv, skriv litt om hva som er det morsomste med motorsyssel og litt om hva du gjør ellers. Kan du en god vits, eller har du lyst til å tegne til oss, ja så bli med på å lage denne siden. Vi blir bedre kjent etter hvert, men nå ønsker jeg deg en god sommerferie og håper du får være med på MC-treff og andre kule ting.

Send inn et bilde av deg!

Meitemark

«Hvordan kan du se i hvilken ende av meitemarken hodet er?» «Nei, du må fortelle meg hvordan jeg kan se det.» «Kil den på midten og se hvor den smiler.»

Innsendt tegning

Skriv til:
HR-KIDS c/o Prydz
Svartåstien 15
3214 SANDEFJORD

Hilsen Monica

Les i Bibelen: Matteus 5,14-16 Gutten som ingen så

En gutt gikk helt alene og plukket papir og søppel langs stien i skogen. Han møtte ikke et eneste menneske, og ingen oppdaget hva han drev med. På søndag gikk mange mennesker tur langs stien. De gledet seg over den fine naturen, over blomstene og fuglene. Det var ikke noe irriterende søppel å se. Folkene så ikke gutten, men de så resultatet av det han hadde gjort. De så ikke et lys, men de så lyset som skinte. Den søndagen var det mange som takket Gud for den vakre naturen. Det er ikke sikkert de ville gjort det, hvis det hadde ligget papir og tomflasker strødd over alt.

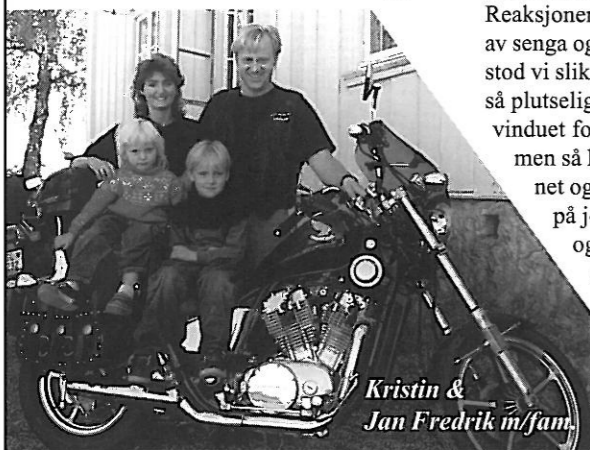
Sverdhuget Englevakt

glad. Nå forstår jeg at jeg har en engel med meg på skolen selv om jeg blir mobbet.» Jeg tror det var det Jesus ville vise meg, at selv om vi kan ha det vanskelig i blandt, så er han med oss, og hans engler er rundt oss. Og vet du hva? JESUS LEVER og Han elsker deg så inderlig høyt. Vi er alle like verdifulle for Han. Ingen er mer eller mindre verdt. Hans kjærlighet er nok for oss alle. Hans nåde gjør at vi alle kan få tilgitt våre synder og bli frelst. Frelst betyr reddet. Reddet fra evig fortapelse. Hold fast på sannheten ved å holde deg nær til Jesus, så vil Han holde seg nær deg. Frykt ikke og vær ikke redd og se snart er dagen der, da vi er hjemme i himmelen. Han ønsker oss alle velkommen hjem. Jesus er veien sannheten og livet. JESUS LEVER!

En ny skapning i Han!
Kristin Fossum

Jeg var 10 år og hadde det veldig vondt på skolen. Det å bli satt utenfor gang på gang gjorde vondt på innsiden. Dag etter dag gikk jeg gråtende hjem uten å fortelle mamma og pappa det. En kveld jeg la meg for å sove ba jeg til Jesus. Jeg sa:

«Hvordan kan du finnes Jesus når jeg blir mobbet på skolen?» Slik gråt jeg meg i søvn. Kl 05.00 våknet jeg av at det stod en stor engel på gulvet med utstrakte armer mot meg. Han så ut som en mild og god mann med kjærlighet fra Gud. Håret hans var blondt og kort og han hadde på seg en hvit kappe. Reaksjonen min kom spontant; jeg hoppet ut av senga og inn i hans armer. En liten stund stod vi slik med armene rundt hverandre og så plutselig var han borte. Jeg løp bort til vinduet for å se om han reiste opp til Gud, men så han ikke. Far var nede på kjøkkenet og leste i Bibelen sin før han skulle på jobb. Jeg skyntet meg ned til han og ropte: «Pappa, pappa, jeg har sett en engel. Jeg er så glad, jeg har sett en engel!» «Jeg tror deg, Kristin, men du må nok legge deg igjen. Du skal tidlig opp på skolen vet du.» «Men pappa, jeg kan ikke sove nå, jeg er så

Kristin & Jan Fredrik m/fam.

Illustrasjonsbilde: A.L.Johansen
Foto: A.Skåli

TENNPLUGGEN

Skeive betraktninger og frimodige ytringer med varierende utgangspunkt fra Arnstein Sanne.

Er du våken?

Er du våken?» Stemmen kom fra et sted like ved. Han strever seg ut av tåka, og forsøker å åpne det friske øyet. Han vet han burde kjenne personen som eier stemmen, vet han burde se på henne, men greier det ikke, og siger tilbake i tåka.

Et kinn legger seg inn til hans, men han kjenner det ikke.

Stein, er du våken? Han vil svare, men finner ingen ord. Tåka letter litt, og han skimter lys. Det er noen der, ved siden av ham. Langt lyst hår. En kjent parfymeduft. En kjent stemme. Hva er det nå hun heter igjen? Hvem er hun? Stein! Det er meg, Kari-Anne, kona di! Han aner at Kari-Anne bøyer seg over ham i sykehus-senga og synes å kjenne at hun legger et tårevått kinn inn til hans. Kjenner du meg ikke?

Han husker at han hadde pakket sykkelen allerede torsdag kveld. Det første treffet på lenge sto på programmet. Jobben og husbygginga hadde tatt det meste av tida hans de siste månedene, og selv om han syntes det var litt dumt å la henne være igjen mens han selv dro på tur, gledet han seg. Og hun, høygravid og lite egnet for motorsykkelturer, unte ham denne helgen med gutta, det visste han.

Stein ligger forvirret innpakket i lakener. Han kan skimte det ene beinet som tydelig henger i strekk opp fra senga, nesten som det ikke henger sammen med kroppen hans, og han aner at bandasjer er surret stramt flere steder, men han føler ingen smerte. Når han kjenner etter, kjenner han egentlig ingen ting fra høyre side av kroppen, men klarer ikke helt å forstå hvorfor. Panikken begynner å bre seg i ham. Nå myser han opp på henne fra sykesenga, og forsøkte å rekonstruere i sin omtåkede hjerne det som hadde skjedd. «Jeg kjente deg ikke igjen,» sier han med en ru stemme han heller ikke kjenner. «Hva har skjedd?» Hun svarer ikke, og anstrengelsene gjør at hun forsvinner for ham i tåka igjen.

En blanding av forvirring og fortvilelse og bilder fra trafikken blir nå rotet sammen i Steins hjerne. Turpakket sykkel i godt driv. Tett trafikk. Flott vær. På vei til treff. Køen beveger seg sakte, og han glir forbi på den gule stripa. Legger seg av og til inn i køen når det blir for smalt eller uoversiktlig, så ut på stripa igjen. De fire sylindrene jobber taktfast under tanken, men Stein kan formelig kjenne at de lengter etter fart og spenning. Videre, sakte og pent forbi køen.

På en rett strekning uten særlig motgående trafikk skjer det. Uten forvarsel skjærer den sorte BMW'n ut fra køen i det

han passerer. Han hører metall mot metall, kjenner hvordan hans høyre bein og hofta blir klemt mellom sykkelen og bilen, og hengende en stund fast, før han blir slynget ut i venstre kjørebane, og videre ut i krattskogen. Så blir alt svart. Svart.

Han hører rare lyder, og mener bestemt han ser engler som samler seg beskyttende om ham mens skremmende djevel-skikkelser springer rundt i bakgrunnen. Han lukker øynene, og når han åpner dem igjen er både engler og djeveler borte. Noen snakker lavmælt men energisk ved siden hans, og han skjønner at det er ambulansepersonellet som jobber iherdig med et eller annet. De har satt nåler i årene hans, og mens noen bærer, springer en ved siden av båra og holder en pose med væske høyt i været. Han merker ikke at de får ham på plass i sykebil, og hører ikke sirenene.

Hva er det som er skjedd med høyre siden hans? Han kjenner lakenene klistrer seg til kroppen der han ligger i sykesenga, og plutselig skjønner han det! Han er ikke i tvil! Hele høyre side av kroppen hans er revet vekk! Han er halv! Vil aldri bli hel igjen! Han skriker høyt og hjerteskjærende.

«Stein! Du må våkne!» Noen rusker ham i den friske skuldra, og sakte kjenner han at han våkner opp, men til hva? Redselen har ennå et skikkelig tak i ham da Kari-Anne snakker til ham igjen. «Drømte du følt?» «Drømte?» «Ja, du skreik!» Etter hvert klarer hjernen, og han blir grepet av en ubeskrivelig følelse. Han klapper høyre handa på høyre låret, så jubler han ut: «Jeg er hel! Jeg er frisk!» «Selvfølgelig! Men nå må du få på deg kjørestyret. Du sovnet etter middag, og nå står Åge og Lars i gården og venter alt. Dere skal jo på treff! Hvis dere somler mer nå, kommer dere bare til å grisekjøre, og det vil jeg ikke ha noe av! Jeg vil ha deg hel tilbake til meg og lillemann» forkynner Kari-Anne og klapper seg litt på magen. Han ser opp på henne med glede og kjærlighet i blikket mens han stryker henne over den store magen. Hun sitter på kanten av salongbordet og titter på ham.

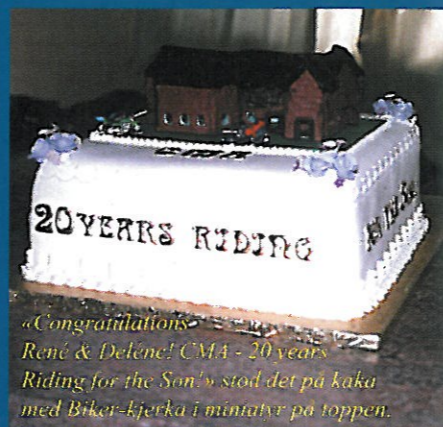
«Jeg kan love deg at jeg skal kjøre forsiktig! Det er ikke mye av det jeg nettopp drømte om som jeg har lyst til å oppleve i virkeligheten!» sier han. «Ja, kanskje bortsett fra det å ha engler som livvakt, og deg på sengkanten hver gang jeg våkner da!» sier han med et glis i det hun langer ham hjelmen og hanskene. Stein skal på treff!

A.S.

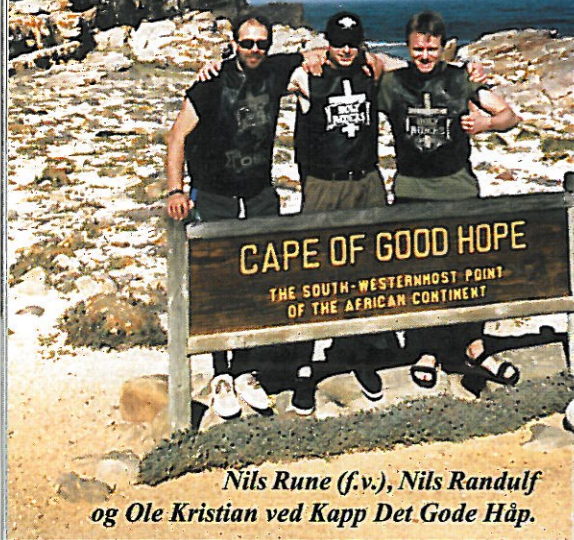

«Come experience Jesus the Light of the World in darkest Africa!»

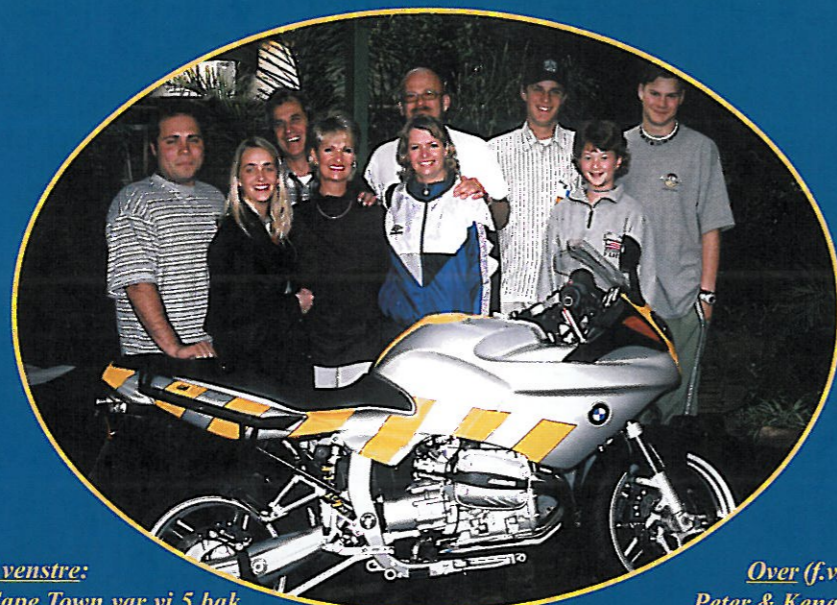
Ferie og jubileums-MC-treff i Sør-Afrika!

«Congratulations René & Deléne! CMA - 20 years Riding for the Son!» stod det på kaka med Biker-kjølka i miniatyr på toppen.

Nils Rune (f.v.), Nils Randulf og Ole Kristian ved Kapp Det Gode Håp.

Til venstre: I Cape Town var vi 5 bak og 3 foran i en Toyota Camry... Elin, Kim, Anne, Raymond & Jeanette.

Over (f.v.): Peter & Kenau, René & Deléne, Svein-Arild & Elin, Ramon, Monica og Kim.

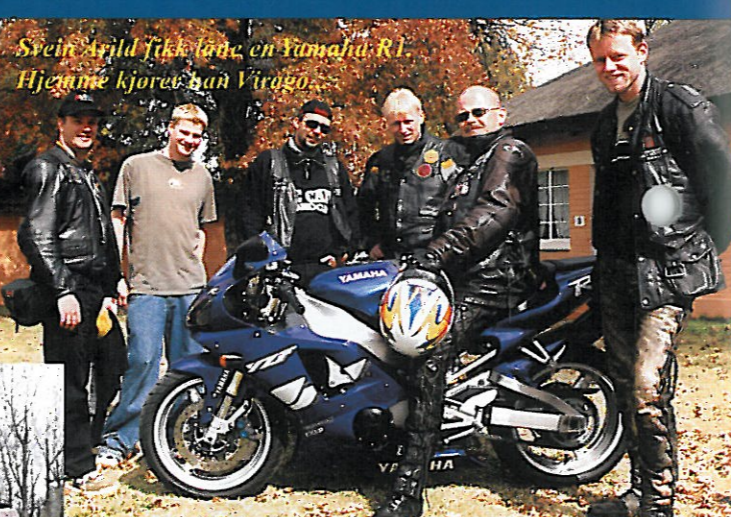

«Strong man competition...» - hvem er sterkest?

Steve Swanepoel fra Suzuki Sør-Afrika, gratulerer René & Deléne med jubileet og takker for godt samarbeid gjennom 20 år.

Over: Monica fikk også kjørt litt!

Svein Arild fikk låne en Yamaha R1. Hjemme kjører han Virago.

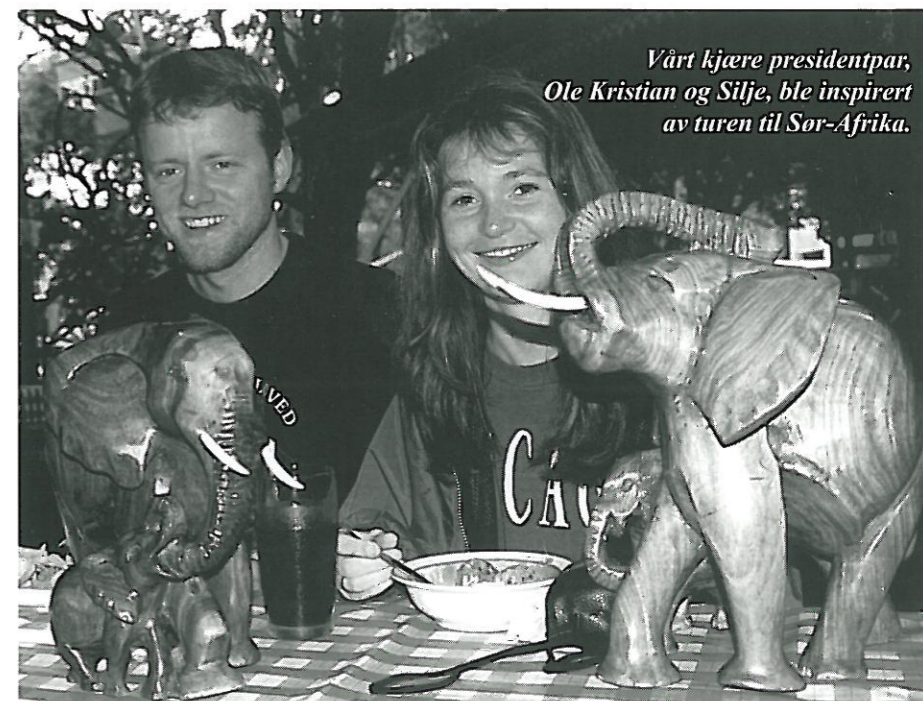
En familie klar for fellesturen. Treffet hadde eget barneprogram og eget ungdomsprogram.

Come experience Jesus the Light of the World in darkest Africa! Dette var overskriften på invitasjonen vi fikk på HR's lederseminar på Hamar høsten-99, der René Changuion (grunnlegger av CMA og pastor i Midrand Bikers Church) fra Sør-Afrika var gjestetaler. Da hadde vi allerede begynt å spare penger til turen. Dette så unektelig spennende ut, bare det å dra på ferie til Afrika er ikke alle forunt. Her så det ut til at vi også skulle få med oss jubileumstreffet til CMA (Christian Motorcyclists Association).

Av Svein Arild Reiersølmoen

Det var mange som hadde tanker om å være med på dette jubileet, men da tiden kom for å bekrefte billetter var vi ti stykker fra forskjellige HR-avdelinger som var klare for turen. Det at vi som familie på fire hadde klart å legge opp penger til en slik tur, var i seg selv et under som ikke var så rent lite sett fra vår side.

Vårt kjære presidentpar, Ole Kristian og Silje, ble inspirert av turen til Sør-Afrika.

Den 13. april dro vi avgårde sammen med Anne og Alfred Skaiå som hadde vært i Sør-Afrika før og derfor et trygt reisefølge for oss. Etter en del timer i fly landet vi i Cape Town dagen etter. Der ble vi møtt av Jeanette og Raymond Linderoth som vi skulle bo hos. De bodde i et område for fargede. Det som vi skal ha klart for oss er at det kun er få år tilbake til 1994, da apartheid ble opphevet. Vi kom inn i et boligområde som var ryddig og pent i forhold til mye av det vi så på veien dit. Huset deres var ikke av det store slaget, men her skulle vi nå være 8 personer. Ordtaket *Der det er hjertrom er det husrom* ble plutselig veldig levende og virkelig for oss alle etter som dagene gikk i dette lille huset i

Strandfontain, en forstad utenfor Cape Town. Vi hadde leid en stor Toyota Camry, men den var ikke så stor når det ble stappet 8 personer inn i den (bra det var automatgir!). Slik fartet vi rundt på det som var å se i Cape Town: Table Mountain, Cape Point, Green Marked Square, Robben Island, SOS Barnebyer, samt mye mer som ikke er plass til å nevne her.

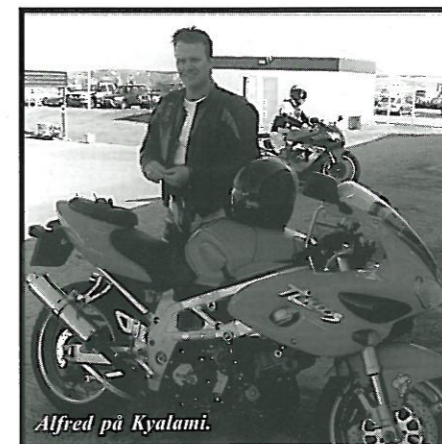
Hvor var Jesus i alt dette som skjedde rundt oss og i nøden som vi så og til tider fikk tett innpå livet i form av barn og voksne som tigget penger eller på annen måte prøvde å skaffe seg noe til livets opphold. Vertsfolkene våre hadde sin barndom og ungdom i et land

forts. neste side

Jubileumstreffet!

CMA's 20 års-jubileumstreff gikk av stabelen i byen Bethlehem, Free State, 27. april til 1. mai. Det var ca. 1000 deltakere med smått og stort, der iblant var vi 14 fra utlandet som fikk svært godt stell. (Hjertens takk til deg, Kenau!) Det var spesielt å se Birger Høisæt komme på norskregistrert sykkel! Ken Owen, leder for Racers for Christ i USA, var gjestetaler og formidlet et virkekräftig budskap. Responsen på forkynnelsen under møtene var stor, og mange fikk forbønn. Lovsangen og dansen må bare oppleves! Det var gripende å være tilstede og merke Jesus-begeistring. Treffet var svært godt organisert, og kreativiteten var unik under trefflekene og konkurransene. Sponsorlisten var uendelig lang - på inngangsbilletten kunne man f.eks. vinne en Suzuki TL1000S, en Suzuki RGV125, en 4-hjuling, Arai-hjelm, og m.m. Takk CMA Sør-Afrika for et uforglemmelig bra MC-treff. Gud velsigne dere!

Anne Skaiå

Alfred på Kyalami.

Instruktørene fra CMA, Dirk og René.

Kyalami Race Track

René og Dirk fra CMA er instruktører på BMW Advanced Riding Course og SuperBike School som foregår på Kyalami Race Track i Johannesburg. Dette er kurs som er åpne for alle som ønsker mere kjøretrening og erfaring under trygge forhold på bane. Sammen med 20 deltakere fikk Alfred Skaiå muligheten til å være med på et slikt kurs en dag i mai, og fikk låne en Suzuki TL1000S av John Basson, pastor i en av Biker-kirkene i Sør-Afrika. Dette var svært givende!

Esry m/kona, og Lorraine fra Biker-kirken i Cape Town.

med et styresett som fortalte med all sin grusomhet at ...dere er ikke noe verd, dere er jo ikke hvite som oss og Gud skapte menneskene hvite, derfor er de beste stredene, fineste skolene, beste boplassene, pengene og makten vår, dere andre som ikke er som oss (hvit) kan få det ærefulle oppdrag på alle vis å tjene oss...

Er det menneskelig å tilgi etter årevis med fornedrelse, undertrykkelse og trakassering? Ønsker vi ikke alltid en anledning til å ta igjen for det vonde som ble gjort mot oss gjennom generasjoner? Jeanette og Raymond er mennesker som har erfart Guds nåde over eget liv, og derfor var de i stand til og villige til å tilgi. Det å tilgi er en viljesak. I Matteus 18,21-22 spør Peter følgende: «Herre, hvor mange ganger skal min bror kunne forgå seg mot meg, og jeg likevel tilgi ham? Så mange som sju?» «Ikke sju ganger,» svarte Jesus, «men jeg sier deg: Sytti ganger sju!» Jeanette og Raymond var villige til å tilgi, for de ønsket et liv med Kristus og at det må forandre landet deres. Det satte i alle fall varige spor hos meg på de sju dagene vi fikk være i hjemmet deres.

MC-folk i Sør-Afrika er ikke så annerledes enn oss her oppe i nord, bortsett fra at de har mer erfaring med hastigheter over 200 km/t, da veiene er bedre og faren for å bli uten førerkort er mindre enn her hjemme. Bøtene der er latterlig lave, sett i forhold til vårt nivå og våre lønninger.

Dersom du som leser dette skulle få anledning til å gjeste Sør-Afrika så grip muligheten! Besøk da gjerne en av de ti biker-kirkene for å oppleve også denne delen av MC-miljøet som vi ikke har i Norge. En ting er i alle fall sikkert; dette har satt varige spor hos meg og min familie.

De andre fire norske ankom Sør-Afrika noen dager etter oss og ble invitert til å bo hos det nye pastorparet i biker-kirken i Cape Town, George og Lorraine Lehman. De kan også fortelle om gjestfriheten og varmen de opplevde i hjemmet, og et inspirerende møte de fikk med en som tidligere var president for en av de største klubbene i Sør-Afrika og nå var blitt frelst.

«Selv om jeg går i dødsskyggenes dal, frykter jeg ikke for noe vondt. For du er med meg.» Slå opp og les hele Salme 23. Vi har fått erfare dette at Gud er med sine barn.

Dette ble noen inntrykk og tanker fra tiden i Cape Town. Inntil vi sees på treff, må Gud velsigne deg og bevare deg, Hans ansikt lyse over deg og være deg nådig. Amen!

Hvor er Holy Riders?

Aalesund:
v/Svein Urkedal, tlf: 92 68 65 27

Aust-Agder:
v/Svein Arild Reiersølmoen
tlf: 37 04 40 52 / 913 00 193

Bergen:
v/Geir Frøystad
tlf: 55 20 10 10 / 95 18 47 60

Indre Agder:
v/Aage Håskjold
tlf: 38 28 3875

Indre Østfold:
v/Torgeir Nilsen
tlf: 91 60 40 20

Lofoten:
v/Johnny Solgren
tlf: 76 08 13 94 eller
91 35 80 33

Lyngdal:
v/Glenn Egeland
tlf: 38 34 32 08 /
90 69 81 97.

Mjøsa:
v/Jan Sverre Bekkelund
tlf: 61 25 68 04 / 95 27 88 77

Nordhordland:
v/Turid Å Angelskår, tlf: 98 43 86 45

Nedre Buskerud:
v/Harald Bjerkeng
tlf: 32 70 05 65 / 91 67 52 14

Oslo: v/Dag Eriksen
tlf: 22 44 45 73 / 920 32 980

Sunnhordland:
v/Bjørn Kåre Kaslegard
tlf: 53 42 42 09

Sydvest: v/Ivan Veen
tlf: 51 61 63 34 / 92 23 51 69

Telemark: v/Anne Marie Tempelen
tlf: 91 38 44 10

Trøndelag: v/Kristian Elgseter
tlf: 72 87 28 50

Vestfold: v/Ruben Larsen
tlf: 33 44 13 72 / 90 18 86 73

West: v/Hallvard Bergsholm
tlf: 92 41 64 88

Ytre Østfold:
v/Vidar Solberg
tlf: 69 28 01 62

Kontaktperson Troms:
Sigvald B. Mikkelsen,
tlf: 77 71 06 15

Kontaktperson Hauge i Dalane:
Vidar Stene, tlf: 93 00 45 28

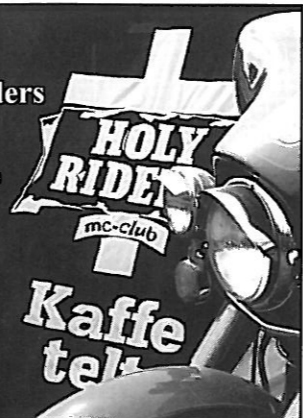
Germany
v/Mondo Novak
tlf: +0711 837896 / 0172 2348968

Kaffeteltet i sommer!

Vær velkommen til å stikke innom Holy Riders Kaffetelt på treff i sommer! Her vil du få servert gratis kaffe og kunne slå av en prat, eller være med på en av våre samlinger.

Du finner kaffeteltet her:

- * Lofoten MC-treff, 21.-23. juli!
- * Tønsberg Treffet, 11.-13. august!
- * Araber Rally, 18.-20. august!
- * Troll Rally, 25.-27. august!

Prydz mimrer...

«Og alle var enige om at det hadde vært en fin tur...»

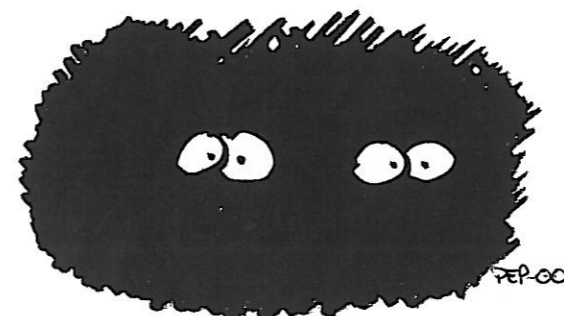
Vi har vel alle et bilde inne på «hard-disc'n» på hva som kan karakteriseres som den perfekte MC-turen. Valget av den riktige ruten med mange svinger. Klar himmel med sol og et lite kjølnende drag i lufta. Spise god mat på et sted med kjempeutsikt, eller bare ta en is mens man sitter og beundrer sin egen, eller andres sykler. Hva mer kan man ønske?

Alle de perfekte turene glir etter hvert i hverandre i hukommelsen til en eneste lang tur. Men hva blir da sittende som spikret? Jo, turen der det meste gikk galt. Her er et lite eksempel.

For en del år siden var min egen sykkel i deler på grunn av noen «små justeringer». Det var tid for Mefrictyhap-treffet i Sverige og jeg hadde takket ja til en meget god venns tilbud om å sitte i sidevogna på hans Ural. La oss kalle ham Kåre, da vedkommende har lidd nok for valget av motorsykkel.

Vi hadde ikke kommet lange biten, før hans trenede øre fanget opp en klaprende kastanjett-lyd fra motoren. Det viste seg bare å være at toppen og sylindren på den ene siden hadde løsnet og fulgte glad med stemplet på sin vei ut og inn. Andre hadde da ikke våget seg til nærbutikken engang, men min venn justerte raskt den lille feilen og vi var nok en gang på veien. Dette var på ettermiddagen.

Da det var blitt kveld var vi inne i Sverige på et øde sted med skog så langt øyet kunne se. Uralen gikk bra, og vi koste oss. Helt til motoren begynte å hoste, og vi raskt fastslo at vi nok trengte litt bensin. Å dytte en Ural har den fordel at man ikke behøver å tenke på at sykkelen kan velte når man dytter. Ellers er jo bakkelen at den jo er ganske tung. Vi dyttet

UTEN BENGIN I MØRKESTE SVERIGE.

ca. én time, og ble forbi kjørt av utallige biler som ikke stoppet. Så kom det en motorsykkel....., som heller ikke stoppet tross iherdig vinking fra oss. Vi fikk da omsenn dyttet oss fram til en bensinstasjon som selvfølgelig var stengt, men som hadde en seddelautomat. De av dere som har vært ute for slike vet at de ikke aksepterer sedler som er for slitt, men etter flere forsøk ble vår innsats kronet med hell og vi fikk bensin.

Resten av reisen gikk bra og vi var fornøyde da vi kom fram på treffplassen i snøværet, ved 4-tiden om morgenen. (Etter å ha lekt sisten med en flokk med rådyr som hadde forvillet seg inn på veien gjennom viltgjerdene og ikke kom ut igjen.)

Denne lille historien sitter som spikret i hukommelsen, og forårsaker fremdeles latteranfall hos hovedpersonene i historien. På en måte en perfekt tur dette også. (Moro, for den som liker den slags.)

Jeg tror vi trenger begge varianter. Og jeg tror at Gud kan lede oss til mennesker og opplevelser gjennom uforutsette hendelser på turen. Har man kjørt feil, er det ikke sikkert at man ikke er kommet riktig allikevel. Det gjør jo utsiktene til neste tur ganske spennende. Gjør det ikke?

Per Erik Prydz (HR Vestfold)

Årets gavefond:

MC til evangelist i Paraguay

Sentralstyret i Holy Riders har vedtatt å gi årets gavefond på kr 10.000,- til et prosjekt i Paraguay der en omreisende evangelist fikk tildelt en motorsykkel.

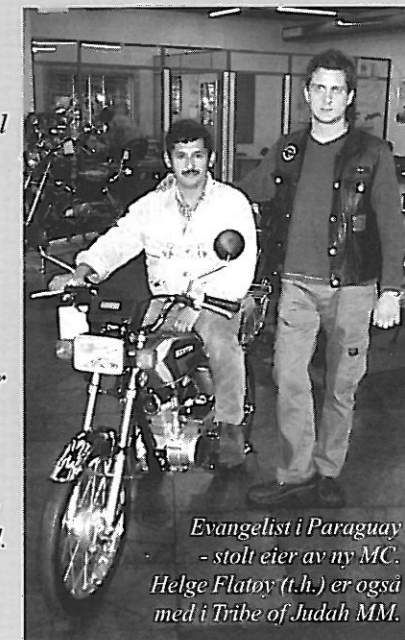
I mai 1999 reiste Helge Flatøy (26) fra Kristiansand ut som misjonær til Paraguay for en fem års periode. Riktignok var han først 7 måneder på Costa Rica og lærte seg spansk. Han jobbet utfra en menighet sammen med et team av innfødte evangelister og en eldre misjonær. De reiser til byer hvor de ikke har menighetsarbeid. Der har de møtekampanjer, doper dem som blir frelst, gir dem undervisning og oppfølging. Helge forteller:

«I natt kom vi hjem fra den første kampanjen vår i byen Iturbe med 15.000 mennesker hvor evangeliet aldri før hadde blitt ordentlig forkynt. Mer enn 80 mennesker ga til kjenne at de ville ta imot Jesus som Frelser. Halleluja! Vi hadde møter på torget utenfor den katolske kirken i byen. Hver dag viste vi Jesus-filmen. Dette var knak suksess. Men den største suksessen var det naturligvis Herren selv som stod for. Han bekreftet sitt ord med mange helbredelser. Ei mor kom med en liten baby, som hadde en skikkelig utvekst i hodet - ikke en liten byll, men en skikkelig deformasjon. Hun ble helbredet på stedet. Ei stor dame som hadde store smerter mistet plutselig alle smertene og skjortet falt nesten ned da hun mistet kiloene i samme slengen. Har aldri sett noe liknende i hele mitt liv. Under på under hver eneste kveld. Dette ble jo litt mye for borgemesteren og den katolske presten, så på søndagskvelden etter møtet stilte borgemesteren opp og sa at vi måtte forlate stedet med øyeblikkelig virkning. Litt kjedelig, men Herren er jo med, og da fikk vi et annet sted med en rimelig stor sal hvor vi kunne flytte inn når det begynte å regne. Som sagt så var Herren med hele tiden, og derfor kan vi i dag glede oss over en ny menighet i Paraguay, en ny by har fått evangeliet.»

Tusen takk

På vegne av evangelisten i Paraguay som fikk tildelt en motorsykkel av Holy Riders, ønsker jeg å takke hjertelig for gaven! Jeg er evig takknemlig både til dere i klubben og til Herren! Flere av evangelistene her går opptil 5-6 km for å holde møter og noen har ansvar for 5 kirker. Da kommer en motorsykkel godt med. Gud velsigne dere!

Helge Flatøy

Evangelist i Paraguay - stolt eier av ny MC. Helge Flatøy (t.h.) er også med i Tribe of Judah MM.

Har du sjekket hjertet?

Jeg leste innlegget i *Power* nr 2-2000 om tips for vårklargjøring av motorsykkelen. Det var en glimrende artikkel! Jeg ble så inspirert at jeg oversatte det hele til «kanaan-språk»... Hei, du har sikkert vært på årets første kjøretur for lenge siden, men... Har du sjekket hjertet? Her er noen små tips:

1. Startstrøm

Batteriet må fullades. Slå deg sammen med dine brødre i avdelingen din og søk Herren.

«Han gir den trette kraft, og den som ingen krefter har, gir han stor styrke. Gutter kan bli trette og slitne, unge menn kan snuble og falle. Men de som venter på Herren, får ny kraft; de løfter vingene som ørnen, de løper og blir ikke utmattet, de går og blir ikke trette.» (Jes 40,29)

2. Frisk bensin

Dårlig bensin må tappes ut, og frisk bensin må fylles på. Gamle, dårlige erfaringer kan du få legge bak deg. Vi begynner en ny sesong med å legge klubben i Herrens hender. Som presidenten siterte fra Bibelen: «Hvis ikke Herren bygger huset, arbeider bygningsmennene forgjeves...» (Salme 127,1) Hvem skal «legge vei» for Holy Riders? Hvem er det som VIL Holy Riders?

«Tenk ikke på det som hendte før, akt ikke på det som engang var! Nå skaper jeg noe nytt. Det spirer allerede fram. Merker dere det ikke? Ja, jeg legger vei i ødemarken og stier i ørkenen.... Det folket jeg har dannet meg, skal forkynde min pris.» (Jes 43,18-21)

3. Skikkelig gnist

Sotete og korroderte tennplugger gjør det vanskelig å starte motorsykkelen.

«Tenn på ny den nådegave som er i deg, den du har mottatt ved min håndspåleggelse! For Gud gav oss ikke en ånd som gjør motløs, men en ånd som gir kraft, kjærlighet og sindighet. Skam deg da ikke over vitnesbyrdet om vår Herre!» (2 Tim 1,6-8)

Fikk du tent skikkelig gnist?

4. Clutch som ikke vil slippe

Har du gamle synder som ikke vil slippe deg? Kommer du deg ikke ut på veien? Ditt gamle, syndige menneske er korsfestet med Kristus, derfor skylder vi ikke vår gamle natur å adlyde. (Les gjerne hele Romerne 6.)

«Vi vet at vårt gamle menneske ble korsfestet med ham, for at det legeme som er under synden, skulle gjøres til intet og vi ikke lenger være slaver under synden.» (Rom 6,6)

Hva? Slipper den ikke? Da er det nødvendig med et oppgjør.

«Men dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og renser oss for all urett.» (1 Joh 1,9)

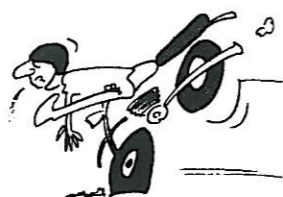
5. Bremsesom funker

Med hundre hestekrefter mellom beina kan det være vanskelig å holde begge hjula i asfalten. Men vi er vitner med hele våre liv. Et kinesisk ordtak lyder: *Dine gjerninger skriker så høyt at jeg ikke hører hva du sier.*

«Da vi har så stor en sky av vitner omkring oss, så la oss legge bort alt som tynger, og synden som så lett henger seg på oss, og holde ut i det løp som er lagt opp for oss.» (Hebr 12,1)

6. Skikkelig lufttrykk

Hva er luft? Ordet luft er det samme ordet som *pneuma* som i Bibelen er oversatt til Ånd på norsk. Skjønner du hva jeg mener? Skikkelig .....TRYKK!!! Kjør til nærmeste

«bensinstasjon» og sjekk om etterfylling er nødvendig.

«...Bli fylt av Ånden.... syng og spill av hjertet for Herren!» (Ef 5,18-19)

7. Gasshendel

Gasshendelen er antageligvis den mest frydefulle delen på motorsykkelen. Kan være en stor glede (f.eks. når du tester 0-200 på autobahn) og en stor fristelse (f.eks. når du blir sinket av en 79,9-sinke midt på Hardangervidda en stekende sommerdag). (...Og du holder på å DØ av varme inni MC-dressen og de lokale fjortisene fliser deg med de trimmede mopedene sine... Og kjøleribbene dine GLØDER av varme for de mangler nok fartsvind...osv...osv.)

Husk at en av åndens frukter er selvbehersekelse. «Men Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet, tålsumhet og selvbeherskelse.» (Gal 5,22-23)

8. Husk kontakt til lysene

Hvis lysene ikke virker som de skal, er det som regel bare manglende kontakt.

«Men den som følger sannheten, kommer til lyset, for at det skal bli klart at hans gjerninger er gjort i Gud.» (Joh 3,21)

Ønsker dere alle en god MC-sesong og mange gode opplevelser.

Hilsen
Waldemar Wergeland
(HR avd. Bergen)
- en tilgitt synder

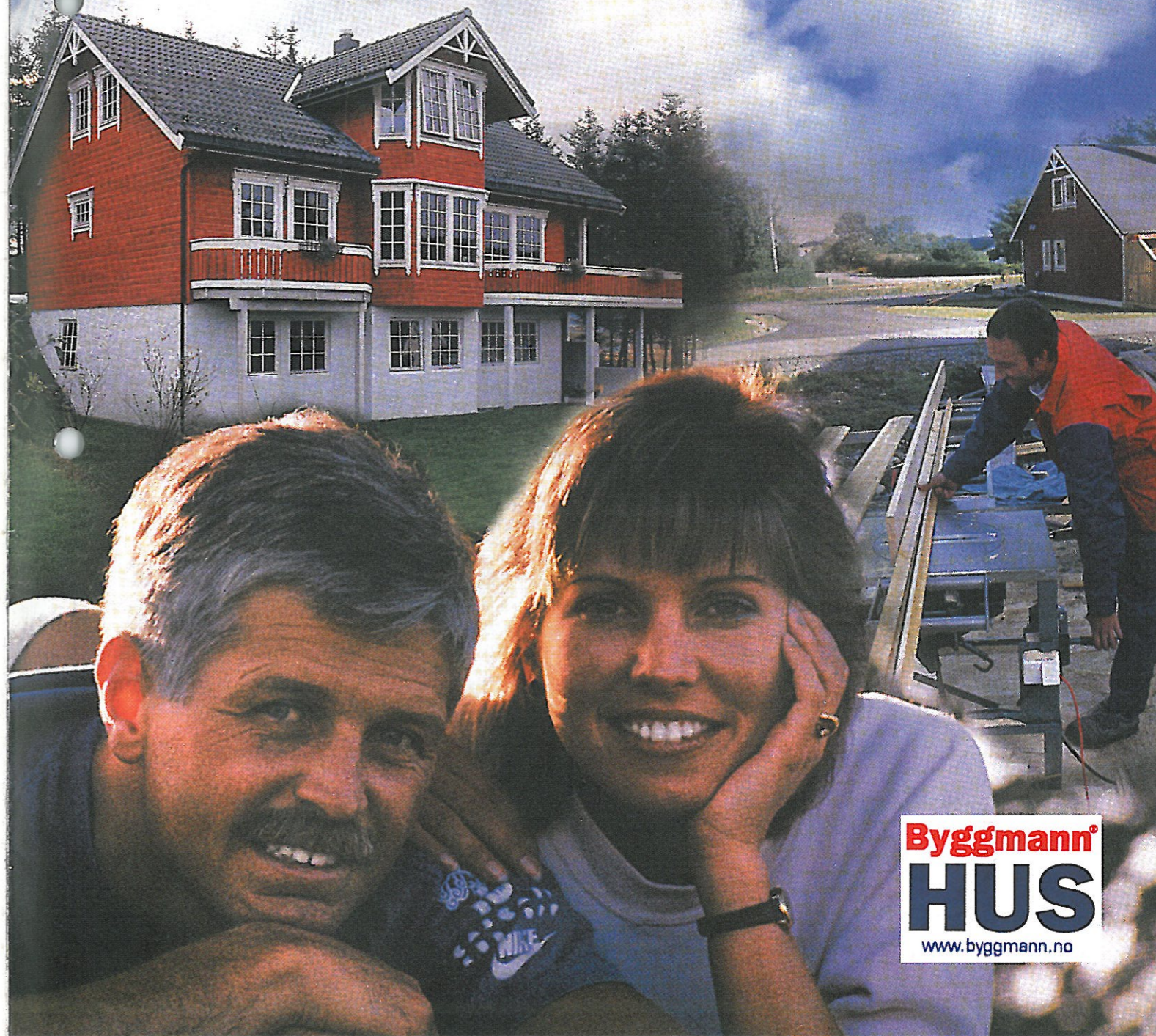
Illustrasjonene er tegnet av
Thormod Ulsnes (HR avd. Ytre Østfold).

For deg som ønsker kvalitet -

Byggmann® Hus

Byggmann Hus er en av Norges største husleverandører med over 100 forhandlere i Norge. Vi leverer over 1200 hus i året.

Byggmann Hus - ett sikkert valg!

Byggmann®
HUS
www.byggmann.no

Korset

Novelle skrevet av Åse Gry Skare

Solen skinner, varm og deilig. Hun står og betrakter den blå himmelen. Luften er varm, sval vind rusker i håret hennes. Hun føler seg ensom, alene.

En rar lyd bryter stillheten og rop høres. Høye rop, skjellsord. Hun snur seg mot lyden, går til stedet lyden kommer fra. Det går fryktgysninger gjennom kroppen hennes. Hun kjenner igjen den lyden. Etter hvert som hun nærmer seg lyden øker mistanken hennes. Det var som hun trodde. Lyden av piskeslag. Hun bryter seg gjennom folkemengden som står og roper og skriker hatefulle ord. Ord hun skulle ønske aldri hadde vært sagt.

Hun ser et menneske bundet til en stolpe. Hendene er bundet opp på stolpen så hardt at mennesket ikke skal falle. To romerske soldater står på hver sin side. Den ene holder en niarmet kattepisk. Den andre står og smiler og ser på, sørger for at det skjer ordentlig.

Hun ser på mannen som halt henger, halt står. Øynene er lukket av smerte. Hele ansiktet vrir seg hver gang piskeslagene treffer kroppen hans. Han har ikke noe annet på seg enn et tørkle bundet om livet et par ganger. Hun krymper seg for hvert slag som høres. Menneskene rundt henne presser henne nærmere mannen.

Med ett merker hun selv at hånsord kommer fra hennes munn. Ord hun trodde hun aldri kunne si til noe menneske. Ordene gir pishen kraft. Plutselig åpner mannen øynene. De ser på henne. Hun stopper å rope, bare ser på den hardt sårede kroppen og de intense øynene hans. Plutselig forstår hun at dette mennesket ikke er fienden, men at hun selv og folkemassen er det.

Øynene hans ser rett inn i sjelen hennes. Ser hele livet hennes. Det er sorg i øynene hans, sorg og smerte, men samtidig en så stor kjærlighet at hun ikke kan annet enn bare å stirre. Et blikk som bare varte i noen sekunder, virket som en hel evighet for henne. Hun senker blikket, klarer ikke å holde det lenger, det blir for smertefullt. Når hun ser opp igjen har han lukket øynene. Hun ser at han kjemper med smerten. Svetten siler nedover pannen hans. Piskeslag som synes å aldri ta slutt, sluttet brått.

Hun kjenner et sinne, et sinne for at hun har denne intense skyldfølelsen, som om hun ville dette.

Tårene renner og sinne går over til sorg bitterhet. Mennesket får på seg en tornekrone. Tornene borer seg inn i pannen hans og lager dype kjøttsår. Folkemengden raser mot dette mennesket. Knyttnever er hevet. Hun ser at blodet renner ned på den røde kappen som har blitt hengt rundt skuldrene hans.

Romersoldatene kneler i forakt og slenger skjellsord. Hun kjenner seg redd for følelser som kjemper og river i henne. Folkemassen driver henne opp mot en høyde. Denne høyden visste hun så altfor godt hva var. Den ble kalt Golgata. Mennesket blir hengt opp på et trekors. Hun hører folkemengden hyle og skrike. Hun skjelver, knærne kan ikke bære henne. Hun synker ned på kne foran dette korset.

Bortenfor ser hun at andre kvinner gråter og kneler. Hun ser på denne mann. Sinnet er fremdeles sterkt fremtredende i hennes hjerte, skyldfølelsen skyller over henne. Mennesket får et skilt hengt over hodet. Hun biter seg hardt i leppen, forstår ikke hvorfor hun reagerer slik, hun kjenner ikke denne mannen, men hun får en følelse av at han

kjenner henne. Hun løfter blikket opp mot denne mannen.

Avsky skyller over henne, hun må tvinge seg til å se på ham, han ser ikke lenger ut som et menneske. Han åpner øynene og ser på henne igjen. Kjærlighet og mildhet stråler mot henne. Lepene hennes beveger seg skjelvende og forsøker å si noe, men stemmen bærer ikke ordene hun har i sitt hjerte. Hun bare skjelver og stille gråt går over i hulkegråt.

Med et drypper det noen dråper blod på hodet hennes, blod fra sårene til denne mannen. Hun faller mot jorden, ansiktet graver hun i støvet. Han hører seg selv hviske Herre med skjelvende lepper og en stemme som det ikke er kraft i.

Sinne og bitterheten forsvinner idet blodet faller på hennes hode. Folkemassens ord høres vagt i det fjerne. Hun reiser seg raskt opp og bruker de få kreftene hun har på å løpe vekk. Det ble for mektig for henne. Hun kunne ikke bære alt. Folkemassens ord stilner sakte hen. Jo lengre bort fra denne mengden hun kommer, jo fjernere blir det. Hun snur seg og ser at mannen på korset ser opp mot himmelen.

«Sannelig, var han Guds sønn», hvisker hun skjelvende og prøver å tørke bort blodet fra håret. Hun ser opp mot himmelen. Mørke skyer samler seg og med et høres et drønn. Hun trekker sjalet over hodet og går sakte vekk. Det som var en nydelig blå himmel er dekket av regnfulle tunge skyer. Hun føler seg så fri, så ren. Sorgen er enda sterkt fremtredende i hjertet hennes. Hun sukker. Hun går mot markene, nå vet hun at hun aldri trenger å være ensom igjen. Hun er fri.

Annes
redaksjons
hjørne

Foto: Paul Sinclair

Lykkelige omstendigheter

Her ser du det fjerde spesialnummeret av *Power* som vi årlig sender ut til MC-klubber i Norge, i tillegg til de faste abonnenter og medlemmer i Holy Riders MC-club. Det er alltid enormt krevende og utfordrende å lage denne utgaven av bladet, men samtidig svært givende. Jeg kan si med entusiasme at hensikten vår er å formidle noe fra hjerte til hjerte. Et blad kan være så fancy som bare det, men hvis ikke noe av innholdet treffer hjertet til leseren, vil jeg påstå vi har bommet på målet.

På grunn av lykkelige omstendigheter har det ikke blitt mye sykkelkjøring på meg så langt denne sesongen, og minimalt kommer det nok til å bli i år. For øyeblikket har jeg «siste hånd på pennen» og skal ut i mammafermisjon nå i juli. Jan Ivar Aasrum (HR Vestfold) trer inn som vikar for meg i ett år. Lykke til og Gud velsigne deg i arbeidet!

Det kribler av ekte glede i meg over barnet jeg bærer. Det som så så umulig ut, ble mulig. Så gripende det står i Salme 139: «For du har skapt mitt indre, du har vevd meg i mors liv. Jeg takker deg, fordi jeg er skapt på skremmende, underfull vis. Underfulle er dine verk, det vet jeg så vel.»

Vit at du er høyt elsket av Jesus!

Ha en god sommer!
Håper vi sees igjen.

Anne Skaiå

Vær forberedt!

Det regner og du har glemt regndressen, du har akkurat truffet den nydeligste jenta på planeten og lurert på hvorfor du la igjen ekstrahjelmen hjemme.

Det er iskaldt og du har kun på deg t-skjorte under skinndressen. Så hva gjør man da? Finner en trivelig varm kafé og skriver en artikkel til *Power*. Sukk!

Selvfølgelig finnes det andre måter å gå igjennom livet på, som for eksempel ved å være forberedt. Selv størrelsen på ulykker kan minimeres ved litt gjennomtenkning og forberedelse. Men selv etter en lovlig forbikjøring blir mange motorsyklister dultet av veien av en hensynsløs bilfører som ikke gidder å bruke blinklys før han plutselig svinger av på en sidevei. Teknisk sett er det bilførerens skyld, men motorsyklisten som har sett fremover kan unngå denne potensielle faren ved å øve seg på å holde tilbake til sideveien er passert, og da slippe til litt krefter. Men selv med den beste kjøredress, regndress og trening, tipp topp maskineri og god planlegging, kan alikevel Kåre Elg hoppe ut fra buskene, eller oljesøl og en dårlig merket ferist vente rundt en sving. Det finnes ingen garanti for at du ender opp der du først planla du skulle. Selv Jesus entret en båt til Betsaida, og endte ved Gennesaret! (Mark 6,45-53) Men det finnes en reise du kan garantere, forutsatt at du er forberedt, og det er veien med Gud - til evigheten.

Hvorfor vente til det har begynt å regne før du tenker på å pakke regndressen? Hvorfor kjøpe deodorant først etter at du har møtt den nydelige jenta? Hvorfor vente? Forberedelse er alltid bedre enn utsettelse, især når det har med Gud å gjøre.

Paul Sinclair
The FASTER Pastor!
www.fasterpastor.com

Oversatt: Jon Tønnessen
Foto: Kjell Einar Skjævesland